

Islamic Parliament of Iran

گزارش نهایی

کارگاه قانونگذاری برای ارتقای یادگیری مادام العمر برای نمایندگان مجالس کشورهای عضو مجمع عمومی نمایندگان مجالس کشورهای آسیا و اقیانوسیه در زمینه آموزش (FASPPED)

تهران، ۹ اردیبهشت ماه ۱۳۹۱

کمیسیون ملی یونسکو - بخش آموزش

مهرماه ۱۳۹۱

عنوان: گزارش نهایی کارگاه قانونگذاری برای ارتقای یادگیری مادام العمر برای نمایندگان مجالس کشورهای عضو مجمع نمایندگان مجالس کشورهای آسیا و اقیانوسیه در زمینه آموزش (FASPPED)

تهران، ۹ اردیبهشت ماه ۱۳۹۰ .

ناظر علمی: دکتر محدثه محب حسینی

تهیه و تنظیم: پیمان پورهادی

سازمان: کمیسیون ملی یونسکو در ایران (بخش آموزش) و مجلس شورای اسلامی ایران

تاریخ انتشار: مهرماه ۱۳۹۱

به نام خداوند جان و خرد

فهرست مطالب

مقدمه..... ۶

گزارش جلسات

الف: جلسه افتتاحیه..... ۹

ب: جلسات کاری

جلسه اول: مجالس و ارتقای یادگیری مادام العمر

مقدمه ای بر یادگیری مادام العمر، نقش مجالس در ظرفیت سازی برای یادگیری مادام العمر ... ۱۳

جلسه دوم: یونسکو و ظرفیت سازی در یادگیری مادام العمر

ظرفیت سازی و توسعه سیاست گذاری در زمینه یادگیری مادام العمر..... ۱۵

لزوم توجه به یادگیری مادام العمر در سیاستگذاری های آموزشی و ادغام آن در قوانین مربوطه.. ۱۹

جلسه سوم: یادگیری مادام العمر در جنوب و غرب آسیا

آیسسکو و یادگیری مادام العمر در جنوب و غرب آسیا ۲۴

جلسه چهارم: تجربیات موفق ایران در زمینه یادگیری مادام العمر

یادگیری مادام العمر در اسناد تحولی آموزش و پرورش جمهوری اسلامی ایران ۲۶

استقرار نظام " آموزش مهارت و فناوری در نظام آموزش عالی ایران، مطابق با رویکرد حمایت

از سرمایه، تولید و کارملی ۲۸

تجربیات موفق جمهوری اسلامی ایران در زمینه سواد سلامت عمومی و خود مراقبتی..... ۳۱

رویکرد جدید به نظام آموزش مهارتی در جمهوری اسلامی ایران ۳۲

ج: جلسه اختتامیه

جمع بندی مباحث و توصیه ها

توصیه های تهران: تقویت نقش مجالس در زمینه ارتقای یادگیری مادام العمر..... ۳۴

ضمائم

ضمیمه ۱. بروشور کارگاه ۳۸

ضمیمه ۲. برنامه کار کارگاه ۴۲

ضمیمه ۳. فهرست شرکت کنندگان در کارگاه ۴۴

مقدمه

در جامعه‌های دانش محور کنونی، که با تغییرات پرشتاب فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی و سیاسی همراه شده است، به دلیل تسلط فناوری در تمام امور، نیاز افراد برای دسترسی و استفاده از اطلاعات جهت انطباق با تحولات سریع افزایش یافته است. در چنین شرایطی، تنها جوامعی می‌توانند به حیات خود ادامه دهند که افراد آن پیوسته در حال یادگیری باشند و قابلیت رقابت پذیری و سازگاری خود را افزایش دهند. به این ترتیب، ما به قرن پانزدهم که برخی آن را "قرن یادگیری" نامیده‌اند. از ویژگی‌های چنین قرنی که پیش شرط ایجاد جوامع دانش بنیاد است، فراهم ساختن امکانات یادگیری مادام العمر توسط نظامهای آموزشی در کشورهای مختلف است که رکن اساسی توانمند سازی افراد در دسترسی به اطلاعات جدید را تشکیل می‌دهد.

یادگیری مادام العمر که تحت عناوین دیگری مانند یادگیری مستمر، یادگیری مداوم، یادگیری در دوران زندگی نیز آورده شده است، یک مفهوم هنجاری نیست، بلکه یک اصل سازمان یافته چند بعدی است که جنبه عمودی آن شامل طی فرآیند یادگیری از تولد تا مرگ است و جنبه افقی آن که کل گستره زندگی فردی و اجتماعی را در بر می‌گیرد، بر زمینه‌های متفاوت یادگیری شامل خانواده، اجتماع، مدرسه و محل کار تمرکز می‌کند. این نوع از یادگیری به جای تمرکز روی یادگیری یکنواخت در یک برهه از زندگی و استفاده از آن در بقیه عمر، ناگزیر از پراکنده سازی تمامی حواس و امکانات یادگیری در سرتاسر عمر است تا بتوانیم و متناسب با تغییرات روزمره زندگی و همراه با آنها، امکانات معیشتی خویش را در این تطابق یابی جدید بهتر میسر سازیم. در واقع، یادگیری مادام العمر اصل اساسی سازماندهی برای مشارکت در پیشبرد یادگیری رسمی، آزاد و غیر رسمی است. این نوع از یادگیری برای سه مرحله از زندگی با سه هدف متفاوت، مهم است: ۱- توسعه فرهنگی: وابسته به فهم، مالکیت فکری و مفهوم سازی، ۲- توسعه اجتماعی وابسته به شهروندی و مشارکت اجتماعی، ۳- توسعه حرفه ای و اشتغال پذیری وابسته به تولید، رضایت شغلی، رفاه مالی و پایداری اقتصادی.

تعهد یونسکو و جامعه بین المللی برای دستیابی به شش هدف آموزش برای همه تا سال ۲۰۱۵ که در اجلاس جهانی آموزش در داکار در سال ۲۰۰۰ پایه گذاری شد، شامل یک رهیافت راهبردی در ایجاد فرصتهای یادگیری برای همه، نیز بود. چارچوب عمل داکار به طور واضح مشخص می‌کند که آموزش از اوان کودکی آغاز و باید تا پایان عمر تداوم یابد و یادگیری مادام العمر محوری است برای توانمند سازی افراد، حذف فقر در سطح خانواده و جامعه و توسعه اقتصادی و اجتماعی گسترده تر. علاوه براین، دسترسی برابر به فرصتهای یادگیری، یک شرط اجتناب ناپذیر برای تحقق حق آموزش برای همه، است. در پاسخ به این نیازها، یادگیری مادام العمر به عنوان یک اصل هدایت کننده توسعه و اصلاحات آموزشی، در دستور کار برنامه ریزیهای آموزشی کشورها قرار گرفت.

از سوی دیگر ، با توجه به اینکه در سال پایانی دههٔ سازمان ملل متحد برای سوادآموزی (۲۰۱۲-۲۰۰۳) قرار داریم، علی‌رغم پیشرفت‌های چشمگیر در منطقه آسیا و اقیانوسیه، هنوز این منطقه، بویژه کشورهای که از رشد جمعیتی بالایی برخوردارند، دارای درصد بالایی از بزرگسالان بیسواد هستند. همچنین دسترسی به آموزش با کیفیت در دوره ابتدایی و همگانی شدن آموزش و پرورش در دوره متوسطه با چالش‌های فراوانی روبرو است. از طرف دیگر، عدم دسترسی به مواد خواندنی ضروری برای زندگی ، افرادی را که از آموزش‌های ابتدایی برخوردار شده‌اند نیز در معرض خطر بازگشت به بیسوادی قرار داده است.

در چنین وضعیتی، حمایت مجالس قانونگذاری از روش‌های نوآورانه برای تأمین دسترسی همگانی به آموزش پایه و توسعه آموزش مهارت‌های زندگی و منابع برای یادگیری مادام‌العمر از اهمیت بسزایی برخوردار است. در این راستا، ارتقای آگاهی نمایندگان مجالس کشورهای منطقه آسیا-اقیانوسیه در زمینه اهمیت یادگیری مادام‌العمر و آشنائی آنها با تجارب جهانی در این حیطه می‌تواند الهام‌بخش تلاش‌های قانونگذاران و نظارتی آنان برای ترغیب دولتهایشان به برنامه‌ریزی و مداخله‌های اثر بخش باشد. در چارچوب فعالیتهای مربوط به اطلاع‌رسانی در زمینه ارتقای یادگیری مادام‌العمر و نیز فعالیتهای مربوط به برگزاری دومین مجمع عمومی نمایندگان مجالس آسیا و اقیانوسیه در زمینه آموزش^۱، طبق توافقی که بین بخش آموزش کمیسیون ملی یونسکو در ایران و کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس شورای اسلامی صورت پذیرفت، قرار شد یک کارگاه منطقه‌ای تحت عنوان "کلوگاه قانونگذاری برای ارتقای یادگیری مادام‌العمر برای نمایندگان مجالس کشورهای جنوب و غرب آسیای عضو مجمع عمومی نمایندگان مجالس آسیا و اقیانوسیه در زمینه آموزش" در تاریخ نهم اردیبهشت ماه ۱۳۹۱ - دو روز قبل از برگزاری دومین نشست این مجمع- در تهران، تشکیل شود.

اهداف اصلی از برگزاری این کارگاه که با شرکت ۴۰ نفر از نمایندگان مجالس کشورهای جنوب و غرب آسیای عضو مجمع عمومی نمایندگان مجالس آسیا و اقیانوسیه در زمینه آموزش، نمایندگانی از دفتر منطقه‌ای آموزش یونسکو در بانکوک و موسسه یادگیری مادام‌العمر یونسکو در آلمان، دفتر منطقه‌ای یونسکو در تهران، کمیسیون ملی یونسکو در ایران و پژوهشگران، متخصصان و مدیرانی از نهادهای پژوهشی متخصص آموزش و نیز نهادهای سیاست‌گذار آموزشی در ایران برگزار شد، عبارتند از: افزایش دانش شرکت‌کنندگان در زمینه یادگیری مادام‌العمر و فراهم کردن بستری برای مبادله عقاید و تجربیات بین نمایندگان مجالس کشورهای جنوب و غرب آسیا در خصوص موانع و چالش‌های مربوط به سیاستگذاری و قانونگذاری در زمینه یادگیری مادام‌العمر و ارائه راه‌حل‌هایی برای رفع مشکلات موجود، تقویت سازوکارهای لازم برای رفع شکاف موجود در بین مجالس منطقه در زمینه یادگیری مادام‌العمر و ارتقای همکاری‌های منطقه‌ای و بین‌المللی در توسعه و ارتقای یادگیری مادام‌العمر.

این کارگاه شامل چهار جلسه کاری با موضوعات مجالس و ارتقای یادگیری مادام‌العمر، یونسکو و ظرفیت‌سازی در یادگیری مادام‌العمر، یادگیری مادام‌العمر در منطقه جنوب و غرب آسیا و تجربیات موفق ایران در زمینه

^۱. FASPPED

یادگیری مادام العمر بود که شرکت کنندگان در آن تجارب و نقطه نظرات خود را در زمینه های مختلف مربوط به یادگیری مادام العمر به بحث و تبادل نظر گذاشتند . در خاتمه کارگاه ، یک جلسه تخصصی بحث و نقد بین سخنرانان کلیدی و شرکت کنندگان در کارگاه برگزار شد که در آن چالش ها و نقاط ضعف و قوت یادگیری مادام العمر در منطقه آسیا و اقیانوسیه مطرح شد .

سرانجام در جلسه اختتامیه کارگاه جمع بندی و توصیه های کارگاه تحت عنوان "توصیه های تهران در زمینه نقش مجالس در ارتقای یادگیری مادام العمر" تهیه و قرائت شد که توسط شرکت کنندگان به تصویب رسید و قرار شد که توصیه های فوق جهت اقدام در س ٬ است گذاربه های آینده به نهادهای ذیربط از جمله مجالس کشورهای عضو مجمع عمومی نمایندگان مجالس آسیا و اقیانوسیه در زمینه آموزش ، سازمان یونسکو و نیز نهادها و وزارتخانه های مسئول در سیاست گذاربه های آموزشی ، منعکس شود .

در خاتمه، لازم است از همکارهای موثر و ارزشمندی که موسسه یادگیری مادام العمر یونسکو در هامبورگ، دفتر منطقه ای آموزش یونسکو در بانکوک و تهران ، اعضای شورای علمی دومین مجمع عمومی نمایندگان مجالس آسیا و اقیانوسیه در زمینه آموزش د یران ، وزارت آموزش و پرورش به ویژه پژوه ٬ هسگاه مطالعات آموزش و پیورش و شورای عالی آموزش و پرورش ، وزارت علوم ، تحقیقات و فناوری خصوصا موسسه پژوهش و برنامه ریزی آموزش عالی و دانشگاه جامع علمی- کاربردی ، وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی به ویژه معاونت آموزشی و معاونت بهداشتی ، دفتر منطقه ای آیسسکو در تهران و همچنین مجلس شورای اسلامی در برگزاری کارگاه به عمل آوردند، تشکر و قدردانی شود .

امید است گزارش حاضر بتواند گامی موثر در ارتقای سیاستهای پایدار و جامع در زمینه تقویت یادگیری مادام العمر در جهت اصلاح و بازسازی نظامهای آموزشی در منطقه آسیا و اقیانوسیه به ویژه در کشورهای جنوب و غرب آسیا باشد.

گزارش جلسات

الف: جلسه افتتاحیه :

کارگاه قانونگذاری برای ارتقای یادگیری مادام العمر برای نمایندگان مجالس کشورهای جنوب و غرب آسیای عضو مجمع عمومی نمایندگان مجالس کشورهای آسیا و اقیانوسیه در زمینه آموزش (FASPPED) با تلاوت آیاتی چند از کلام الله مجید و پخش سرود جمهوری اسلامی ایران، صبح روز ٩ اردیبهشت ماه ١٣٩١ در هتل استقلال تهران آغاز شد . در ابتدا، رئیس جلسه، آقای دکتر عباسپور^٢ ضمن خیر مقدم به شرکت کنندگان در خصوص اهداف و نتایج مورد انتظار از برگزاری کارگاه اظهار داشت: "این دومین کارگاهی است که ما با همکاری

^٢ رئیس کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس شورای اسلامی ایران و رئیس شورای علمی دومین مجمع نمایندگان مجالس آسیا و اقیانوسیه در زمینه آموزش (FASPPED) .

یونسکو در چارچوب فعالیت های *FASPPED* در ایران برگزار می کنیم . همانگونه که مستحضرید جمهوری اسلامی ایران از سال ۲۰۱۰ توسط مجالس منطقه آسیا و اقیانوسیه به ریاست *FASPPED* برگزیده شد و طی این مدت فعالیت های بسیاری را در زمینه ارتقای سطح آموزش و تقویت گفتگو و همکاری بین نهادهای آموزشی انجام داد.

ما اولین کارگاه را در ۲۸ ژوئن سال گذشته همزمان با برگزاری سومین نشست شورای اجرائی *FASPPED* در ایران با عنوان " نقش آموزش در پاسخگویی به چالش های جهان معاصر: آموزش کیفی ابزار اصلی تحقق اهداف توسعه پایدار"، با شرکت نمایندگان مجالس کشورهای عضو شورای اجرائی *FASPPED* (جمهوری اندونزی، جمهوری کره، جمهوری ویتنام، جمهوری اسلامی ایران و جمهوری بنگلادش)، و نیز ناظرینی از کشورهای جمهوری اسلامی پاکستان، جمهوری اسلامی افغانستان، و نمایندگان و متخصصانی از دفتر منطقه ای آموزش یونسکو در بانکوک و موسسه بین المللی برنامه ریزی آموزشی یونسکو از پاریس، برگزار کردیم و به جمع بندی و توصیه های مناسبی در زمینه تقویت آموزش کیفی در سیاستگذاری ها و قانونگذاری های آموزشی، دست یافتیم.

اهداف ما از برگزاری این کارگاه عبارتند از: افزایش سطح دانش شرکت کنندگان در زمینه یادگیری مادام العمر و تاکید بر اهمیت و ضرورت توجه به این موضوع توسط مجالس و نهادهای دیگر آموزشی، ایجاد فضایی برای بحث و مبادله موثر ایده ها و تجارب بین مجالس کشورهای جنوب و غرب آسیا در مورد موانع و چالش های سیاستگذاری و قانونگذاری برای توسعه یادگیری مادام العمر و ارائه راه حل هایی برای رفع مشکلات موجود، افزایش دانش قانونگذاران در مورد اهمیت و نقش ICT در توسعه آموزش فراگیر برای همه و یادگیری مادام العمر، و تقویت همکاری منطقه ای و بین المللی در توسعه و ترویج یادگیری مادام العمر.

امیدواریم که کارگاه امروز نیز منجر به ارتقای سطح آگاهی نمایندگان مجالس در زمینه توسعه یادگیری مادام العمر، اتخاذ اصول و روش هایی برای توسعه و ترویج یادگیری مادام العمر شود و به تقویت سازوکارهای لازم برای رفع شکاف هایی که در زمینه قانونگذاری بین کشورهای جنوب و غرب آسیا در زمینه تحقق یادگیری مادام العمر وجود دارد، مساعدت نماید و منجر به ظرفیت سازی برای تدوین و تصویب مقرراتی در زمینه توسعه یادگیری مادام العمر از طریق ابزارهایی نظیر ICT در آموزش شود و همکاری بین مجالس کشورهای جنوب و غرب آسیا را در زمینه یادگیری مادام العمر، گسترش بخشد.

من موضوعات تخصصی مربوط به نقش مجالس در ظرفیت سازی مربوط به یادگیری مادام العمر را در اولین جلسه کاری خدمت شما ارائه خواهم داد."

دومین سخنران مراسم افتتاحیه، آقای دکتر سعید آبادی، دبیر کل کمیسیون ملی یونسکو در ایران، بود . ایشان ضمن خیر مقدم به شرکت کنندگان در کارگاه و قرائت شعری از مولانا اظهار داشت: "یونسکو و کمیسیون های

ملی می توانند با مجالس ارتباط مناسب و مستمری جهت طراحی، اجرا و ارزیابی برنامه های یونسکو در کشورهای عضو ایفا می کنند. همانگونه که اطلاع دارید کارکردهای مجالس در سطح ملی عبارتند از:

۱- قانونگذاری و معیارسازی: فعالیت های مربوط به این حوزه، شامل امضای ابزارهای حقوقی بین المللی، هماهنگ سازی قوانین ملی با قوانین بین المللی، کمک به ترسیم طرح عمل های ملی، و کمک به ارائه گزارشات ملی در خصوص تعهدات پذیرفته شده است.

۲- نظارت: این مقوله تضمین پیروی قوه مجریه از معیارهای بین المللی، تاکید بر تعیین بازرس ویژه تخلفات، ایجاد جلسات بحث و گفتگو در مجالس درخصوص موضوعات مربوط به یونسکو در زمینه آموزش، مشارکت در ارزیابی عملکرد قوه مجریه در بخش های مربوط به یونسکو، و ارتقای اصلاح سیاست های مربوطه به نفع بخش های مذکور را در بر می گیرد.

۳- تخصیص بودجه: تضمین اینکه منابع مورد نیاز به بخش ها و حوزه های مختلف یونسکو اختصاص یابد، و قوه مجریه در موعد مقرر به یونسکو حق عضویت و کمک های مالی دیگر را پرداخت کند، و تشویق دولت ها به افزایش بودجه هایی به منظور کمک به سایر کشورها نیز از دیگر فعالیت مجالس در این زمینه به شمار می رود.

۴- فعالیت مجالس به عنوان نماینده ملت: مجلس در این زمینه می تواند با توجه به نیازهای مردم، به راه اندازی و اجرای طرح های جامعه محور بپردازد. انجام اقداماتی نظیر بسیج حمایت های مردمی از فعالیت های یونسکو و نیز بسیاری از اقدامات دیگر مرتبط با اهداف یونسکو در بخش های مختلف به ویژه آموزش، از دیگر اختیارات و فعالیت های مجالس به شمار می رود که به دلیل ضیق وقت مجال پرداختن به تمامی آن ها نیست.

خانم *تاریا ویرتانن*^۳، رئیس دفتر منطقه ای یونسکو در تهران، سومین سخنران مراسم افتتاحیه بود. ایشان ضمن خیر مقدم به شرکت کنندگان و تقدیر از مجلس جمهوری اسلامی ایران و کمیسیون ملی یونسکو در برگزاری کارگاه، اظهار داشت: " تلاش های شما بزرگواران در سطح مجلس بی شک در ارتقای گفتگوی سیاسی درخصوص یادگیری مادام العمر و آموزش برای همه در جهت توسعه جوامع، بسیار حیاتی است. هدف اصلی کارگاه امروز، ارتقای یادگیری مادام العمر و تاکید بر نقش مهم نمایندگان مجالس در راه حل یابی برای چالش های موجود در تضمین آموزش تمامی شهروندان در سراسر زندگی، است. یادگیری مادام العمر نمی تواند صرفاً در یک مرحله از زندگی فرد و در انزوا صورت پذیرد. شالوده این نوع یادگیری بر سوادآموزی جهانی، استوار است و دربرگیرنده یادگیری در تمامی سنین، از جمله آموزش و مراقبت اوان کودکی، آموزش پایه، آموزش فنی و حرفه ای، آموزش عالی، و نیز آموزش آزاد و غیررسمی است.

³ Tarja Virtanen

یادگیری مادام العمر به طور موفقیت آمیز - مانند هر یادگیری دیگر - بر چهار رکن آموزش استوار است که عبارتند از: یادگیری برای دانستن، یادگیری برای انجام دادن، یادگیری برای با یکدیگر زیستن، و یادگیری برای چگونه بودن. مفهوم سازی تمامی برنامه های یونسکو براساس این چهار رکن که ارکان جامعی برای کلیه آموزش ها است، صورت می پذیرد.

نمایندگان مجالس، از طریق حمایت از قوانین و سیاست های موردنظر و تصویب آن ها که راه را برای آموزش برای همه و یادگیری مادام العمر همه شهروندان هموار می سازد، گردانندگان اصلی جوامع محسوب می شوند. بر این اساس، این کارگاه، به عنوان یک مجمع ارزشمند هم اندیشی، باعث شفاف سازی مفهوم یادگیری مادام العمر و تبادل اطلاعات در خصوص بهترین تجارب جهت ارائه راه حل ها برای گسترش یادگیری مادام العمر برای همه، خواهد گردید.

همچنین با کمال مسرت باید به اطلاع برسانم که جناب آقای *کوآن تانگ*، معاون مدیرکل یونسکو در بخش آموزش، ریاست هیات یونسکو در دومین مجمع عمومی نمایندگان مجالس کشورهای عضو FASPPED، را که از تاریخ ۳۰ آوریل تا ۱ می ۲۰۱۲ برگزار خواهد شد، برعهده دارند. اعضای دیگر این هیات شامل جناب آقایان *گوآنجو کیم*، رئیس دفتر منطقه ای آسیا و اقیانوسیه یونسکو در زمینه آموزش، و *عبدالحکیم*، مشاور ارشد آموزش دفتر منطقه ای آسیا و اقیانوسیه در زمینه آموزش است. آقای *جین یانگ*، کارشناس مسائل آموزشی از موسسه یادگیری مادام العمر یونسکو نیز از دیگر اعضای این هیات می باشند. در کارگاه امروز، جناب آقایان *حکیم و یانگ* به عنوان کارشناسان ارشد آموزشی ما را همراهی می نمایند. اینجانب باردیگر، از مجلس جمهوری اسلامی ایران و کمیسیون ملی یونسکو به دلیل برگزاری این کارگاه تشکر می کنم و موفقیت هرچه بیشتر شما عزیزان را آرزومندم."

ب: جلسات کاری

جلسه اول: مجالس و ارتقای یادگیری مادام العمر

مقدمه ای بر یادگیری مادام العمر، نقش مجالس در ظرفیت سازی برای یادگیری مادام العمر

اولین جلسه کاری کارگاه با سخنرانی آقای دکتر عباسپور آغاز شد. ایشان در تعریف یادگیری مادام العمر اظهار داشت: " این نوع یادگیری، فرآیند سازندگی مداوم مهارتها و دانشها طی زندگی یک فرد است. به عبارت دیگر، یادگیری مادام العمر پیش بینی یا کاربرد فرصت های یادگیری به هر دو شکل رسمی یا غیر رسمی در زندگی انسانها به منظور توسعه مداوم و بهبود دانش و مهارت های مورد نیاز برای اشتغال و تکامل فردی است.

پیشینه یادگیری مادام العمر به کنفرانس جهانی آموزش برای همه (جامتین^۴، ۱۹۹۰) بر می گردد. علاوه بر این کنفرانس، در اجلاس جهانی آموزش (داکار^۵، ۲۰۰۰)، گزارش ژاک دلور^۶ تحت عنوان کمیسیون بین المللی یونسکو در زمینه آموزش برای قرن بیست و یکم، و در ششمین کنفرانس بین المللی آموزش بزرگسالان (بلم^۷، دسامبر ۲۰۰۹) نیز بر یادگیری مادام العمر تاکید شده است. یادگیری مادام العمر دارای ویژگی هایی است که عبارتند از: هدفمندی، پیوستگی و مداوم بودن یادگیری، تاکید بر آموزش غیر رسمی، خود انگیختگی یادگیری، متنوع بودن منابع تامین اعتبار یادگیری، و استفاده از ابزارهای متنوع برای یادگیری."

ایشان در زمینه نقش مجالس در یادگیری مادام العمر افزود: " قانون گذاری برای ارتقای کیفیت آموزش به سوی یادگیری مادام العمر، تشویق دولت ها به تعریف معیارهای دقیق و قابل سنجش به منظور ارزیابی یادگیری مادام العمر، تخصیص بودجه برای یادگیری مادام العمر، و نظارت بر اجرای طرح های ملی آموزشی در زمینه یادگیری مادام العمر."

رئیس کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس شورای اسلامی در ادامه صحبت های خود، زمینه های کاری کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس را، آموزش عمومی، آموزش فنی و حرفه ای، آموزش عالی، تحقیقات، و فناوری برشمرد و افزود: "وظایف این کمیسیون در حوزه های فوق عبارتند از:

- ۱- بررسی، اصلاح و تکمیل ابزارهای قانونی در خصوص آموزش ۲- ارزیابی و نظارت بر اجرای طرح های پژوهشی مربوط به آموزش ۳- بررسی و ارزیابی ابزارهای قانونی در زمینه تخصیص بودجه ملی سالانه ۴- بررسی و ارائه پیشنهاد در خصوص ابزارهای قانونی مربوط به طرح های ملی برای توسعه اقتصادی، اجتماعی، و فرهنگی ۵- بررسی نحوه اجرا و نتایج حاصله از اجرای طرح های ملی توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی ۶- بررسی

⁴ Jomtien

⁵ Dakar

⁶ Jacques Delors

⁷ Belem

گزارش های تهیه شده توسط موسسات علمی ذیربط در زمینه فعالیت های انجام شده در حوزه آموزش . ۷-
تصویب طرح های آموزشی آزمایشی (پیلوت) و مصوبات موسسات آموزشی دولتی ذیربط در چارچوب قانون
اساسی (اصل ۸۵).

اقدامات قانونی که مجلس شورای اسلامی تاکنون در جهت ترویج یادگیری مادام العمر انجام داده است، بر
محورهای زیر متمرکز شده است:

الف) سوادآموزی و آموزش بزرگسالان: ۱- قانون برنامه چهارم توسعه (درخصوص اجرای آموزش برای همه
در سطح ملی)، ۲- بازنگری قانون اهداف و وظایف وزارت آموزش و پرورش، ۳- تصویب اساسنامه نهضت
سوادآموزی ۴- بازنگری قانون تشکیل شوراهای آموزش و پرورش در استانها، شهرستانها و مناطق کشور.

ب) توسعه برنامه های مهارت های زندگی: ۱- قانون برنامه پنجم توسعه (تاکید بر لزوم ایجاد زمینه های
لازم برای آموزش مهارتی با توجه به نیاز بازار کار برای دانش آموزان مقطع متوسطه تا پایان قانون برنامه پنجم
توسعه) ۲- قانون برنامه چهارم توسعه (برنامه ریزی برای تدوین برنامه آموزشی ارتقای سلامت و شیوه های
زندگی سالم) و ۳- بازنگری و تصویب اساسنامه سازمان آموزش و پرورش استثنائی.

ج) کاربرد ICT در آموزش: ۱- قانون برنامه پنجم توسعه (تحول در برنامه های آموزشی در جهت تلفیق
کاربرد ICT در کلیه برنامه ها و فرآیند های آموزشی) ۲- قانون برنامه چهارم توسعه (به روز کردن دانش و
مهارت های پرسنل آموزشی) ۳- قانون برنامه سوم توسعه (ایجاد و تقویت زیرساختارهای تعاملی برای ظرفیت
سازی در زمینه ICT و برقراری ارتباط کشور با شبکه های ارتباطاتی جهانی).

د) یادگیری الکترونیکی برای دنیای کار: قانون برنامه پنجم توسعه (ارائه آموزش از راه دور و دوره های
الکترونیکی، گسترش صنعت ICT، و غیره)

ه) تقویت آموزش غیر رسمی: ۱- قانون برنامه پنجم توسعه (ارزیابی و افزایش توانمندی های حرفه ای کلیه
پرسنل آموزشی). ۲- قانون برنامه چهارم توسعه (افزایش قابلیت ها و مهارت های معلمان با در نظر گرفتن
تجربیات بین المللی). ۳- قانون برنامه سوم توسعه (اختصاص بودجه به برنامه های آموزش ضمن خدمت به
منظور افزایش کارایی معلمان و پرسنل آموزشی).

ایشان در خاتمه سخنان خود، توصیه های زیر را در زمینه تقویت نقش مجالس عضو *FASPPED* در زمینه
یادگیری مادام العمر به شرح زیر مطرح کرد:

۱- تشویق و ترغیب کشورهای عضو *FASPPED* به تدوین یک طرح مداوم در زمینه ارزیابی یادگیری مادام
العمر،

۲- بهره‌گیری از بهترین تجارب و طرح‌های موفق کشورهای توسعه یافته در منطقه آسیا و اقیانوسیه به منظور ارائه کمک‌های فنی به کشورهای کمتر توسعه یافته عضو *FASPPED*.

۳- تعریف معیارهای ارزیابی یادگیری مادام‌العمر با حمایت و همکاری کشورهای مجرب منطقه، یونسکو و نهادهای تخصصی در زمینه آموزش

۴- حمایت و اتخاذ قوانین در خصوص افزایش بودجه برای یادگیری مادام‌العمر

۵- افزایش آگاهی عمومی در خصوص ضرورت توجه به یادگیری مادام‌العمر از طریق رسانه‌های جمعی،

۶- انجام اقدامات لازم به منظور کاهش شکاف بین کشورهای منطقه آسیا و اقیانوسیه در زمینه یادگیری مادام‌العمر."

جلسه دوم: یونسکو و ظرفیت‌سازی در یادگیری مادام‌العمر

ظرفیت‌سازی و توسعه سیاست‌گذاری در زمینه یادگیری مادام‌العمر

اولین سخنران این بخش، آقای جین یانگ^۸، مدیر برنامه سیاست‌گذاری و حاکمیت در زمینه یادگیری مادام‌العمر از موسسه یادگیری مادام‌العمر یونسکو بود. ایشان ضمن اشاره به نظرات کنفوسیوس^۹، پلاتو^{۱۰}، پیامبر اکرم (ص) و آیات قرآن کریم در زمینه یادگیری مادام‌العمر اظهار داشت: "از اواخر دهه ۱۹۶۰، یونسکو نقش بسیار مهمی در پایه‌گذاری آموزش مادام‌العمر ایفا کرد. پال لنگراند^{۱۱} یکی از اعضای یونسکو، در سال ۱۹۷۰، مقدمه‌ای بر آموزش مادام‌العمر منتشر کرد. فایر^{۱۲} در گزارش خود تحت عنوان یادگیری برای چگونه بودن: دنیای آموزش/امروز و فردا، از کشورهای عضو یونسکو درخواست می‌کند تا ساختارهای آموزشی خود را بر این دو مبنا بازسازی کنند: ۱- تمامی نهادها ارائه‌دهنده آموزش باشند. ۲- تمامی شهروندان در امر یادگیری وارد شوند و از مزایای کامل فرصت‌هایی که توسط جامعه یادگیری فراهم می‌شود، بهره‌مند گردند. در بخشی از این گزارش آمده است: "مدرسه نقش خودش را ایفا می‌کند و حتی می‌تواند دامنه این نقش را گسترش دهد، اما جایگاهش در جامعه به عنوان مدعی کارکردهای آموزشی که از اختیار خاص آن نشأت می‌گیرد، تنزل می‌یابد." "تمامی بخش‌ها، ادارات دولتی، صنعت، رسانه‌ها، و ترابری باید در ارتقای آموزش مشارکت داشته باشند." "هر فرد باید در وضعیتی قرار گیرد که بتواند در سراسر زندگی اش بیاموزد".

⁸ Jin Yang

⁹ Confucius

¹⁰ Plato

¹¹ Paul Lengrand

¹² Faure

کومیس و/احمد،^{۱۳} در سال ۱۹۷۴، سه نوع آموزش را بدین ترتیب معرفی می کنند:

آموزش رسمی: عبارتست از نظام رسمی بسیار ساختارمند، مدون، و مقطع بندی شده که آموزش از اوان کودکی و پائینترین مرحله آموزش ابتدایی تا بالاترین درجات دانشگاهی را در بر می گیرد

آموزش غیر رسمی: به هرگونه آموزش نظام مند و سازماندهی شده ای اطلاق می شود که خارج از چارچوب نظام رسمی ارائه می شود و انواع خاصی از آموزش را به زیرگروه های خاص (بزرگسالان و نیز کودکان) ارائه می دهد.

آموزش باز: در این نوع یادگیری، فرد طی فرآیند زندگی و بر اساس تجربیات روزانه و تماس با محیط، دانش، مهارت، نگرش و بینش کسب می کند.

از دهه ۱۹۹۰ تغییرات بسیاری در زمینه مباحث مربوط به سیاست گذاری و ادبیات آموزش مادام العمر به وجود آمد که آموزش مادام العمر جای خود را به یادگیری مادام العمر داد. توجه به اهمیت یادگیری برای جامعه آینده در بسیاری از فعالیت های بین المللی در سال ۱۹۹۶، ظاهر می شود. از آنجمله می توان به انتشار کتاب یادگیری گنج درون توسط یونسکو، اجرای برنامه یادگیری مادام العمر برای همه، توسط سازمان توسعه و همکاری اقتصادی و نامگذاری سال ۱۹۹۶ به عنوان سال یادگیری مادام العمر اروپا، توسط اتحادیه اروپا اشاره کرد. در کتاب یادگیری: گنج درون (دلور و همکاران، ۱۹۹۶) آورده شده است که " یادگیری در کل زندگی به منظور انطباق فرد با شرایط متحول بازار کار و برای تسلط بهتر بر چارچوب های زمانی در حال تغییر و همسازی با آهنگ بقای بشر، ضروری است". از دیدگاه دلور، یادگیری عبارتست از فراگیری اطلاعات، دانش، درک، نگرش، ارزش ها، مهارت ها، توانمندی ها، و رفتارها و یا تغییر در آن ها که از طریق تجربه، تمرین، مطالعه یا آموزش بوجود می آید. "یادگیری بر چهار ستون استوار است که عبارتند از یادگیری برای دانستن، یادگیری برای انجام دادن، یادگیری چگونه بودن و یادگیری برای همزیستی با یکدیگر.

آقای یانگ در ادامه در توضیح توسعه سیاستگذاری در حمایت از یادگیری مادام العمر به برخی از تجارب کشورها در این زمینه اشاره کرد: ترکیه در سال ۲۰۰۷، راهبرد یادگیری مادام العمر را اتخاذ کرد که ۱۶ اولویت در آن مشخص شده است، از جم له صدور دستورالعملی برای ارتقای یادگیری مادام العمر، استقرار فرهنگ یادگیری مادام العمر از طریق افزایش آگاهی اجتماعی، افزایش نرخ سوادآموزی از طریق تضمین فراگیری مهارت های سوادآموزی توسط تمامی افراد، افزایش نرخ ثبت نام در کلیه سطوح آموزشی، به روز کردن مداوم برنامه های تربیتی در جهت نیازهای در حال تغییر، حمایت از استفاده از فناوری اطلاعات و ارتباطات در تحقق نیازهای در حال تغییر، تقویت خدمات راهنمای زندگی در چارچوب یادگیری مادام العمر، استقرار یک نظام تضمین کیفیت از طریق فعال سازی نظام ملی کیفیت سنجی، و ارتقا ء و رسانیدن کیفیت کار و مشاغل به وضعیت قابل رقابت در سطح بین المللی.

و اما جمهوری کره نیز در زمینه یادگیری مادام العمر یک چهارچوب قانونی دارد . در بند ۳۱ قانون اساسی این کشور ذکر شده است که دولت باید از آموزش مادام العمر حمایت کند . در قانون پایه این کشور د زمینه آموزش، علاوه بر مصوبه آموزش متوسطه و ابتدایی و آموزش عالی، مصوبه آموزش مادام العمر هم به چشم می خورد. راهبردهای جمهوری کره در زمینه این نوع آموزش عبارتند از: ۱- حمایت از برنامه های تخصصی با توجه به شرایط و مقتضیات منطقه ای، ۲- استقرار یک شبکه یادگیری شامل مدارس محلی، صنایع و سازمان های آموزش مادام العمر، ۳- گسترش راهبردهایی به منظور تشویق بیشتر مردم به مشارکت و توسعه متخصصانه برنامه های محلی، و ۴- توسعه مراکز یادگیری مادام العمر.

کشور تایلند نیز در زمینه ارتقای آموزش مادام العمر مصوبه و راهبردهایی دارد . " در مصوبه آموزش ملی این کشور (۱۹۹۹) و مصوبه الحاقی آن در سال ۲۰۰۲، در تعریف آموزش مادام العمر آمده است : آموزش مادام العمر عبارتست از تلفیق آموزش رسمی، غیر رسمی و آزاد با یکدیگر . راه بردهای این کشور در این زمینه عبارتند از : به روز کردن فعالیت های پرورشی کودک و محیط یادگیری وی در منزل، افزایش شبکه های یادگیری بومی، حمایت از نظام مدیریت پژوهش و تحقیقات، فعال سازی شبکه انتقال مقرون به صرفه دانش و ارتقای یادگیری مادام العمر، بسیج سایر نهادهای توسعه و عاملان جدید.

در این کشور، چارچوبی موقتی در زمینه ارتقای یادگیری مادام العمر تنظیم شده است که خلاصه آن بدین شرح می باشد: ۱- یک نظام یادگیری ملی نیازمند جذب حمایت آرای عمومی طیف وسیعی از جامعه و ابزارهای قانونگذاری است. ۲- توسعه سازوکارهای هماهنگی میان تمامی ذینفعان. ۳- افزایش سرمایه گذاری در زمینه آموزش و یادگیری و اتخاذ راهبردهای نوین اقتصادی. ۴- فرصت های یادگیری رسمی، غیر رسمی و آزاد باید توسعه و در اختیار همگان قرار گیرد. ۵- اصلاح و بازسازی آموزش مدارس و موسسات آموزش عالی و قادر ساختن دانش آموزان به اینکه بتوانند به یادگیران مادام العمر تبدیل شوند. ۶- هم افزایی میان انواع نظام های یادگیری مجزا. ۷- حمایت از به رسمیت شناختن، تأیید و اعتبارسنجی یادگیری غیر رسمی و آزاد. ۸- استفاده موثر از فناوری ارتباطات و اطلاعات و رویکرد های یادگیری باز ۹- ایجاد مراکز یادگیری (مناطق و اجتماعات). ۱۰- پژوهش، نظارت و ارزیابی معیارها و شاخص های مناسب."

ایشان در ادامه، برخی از فعالیتهای موسسه یادگیری مادام العمر یونسکو را در این زمینه برشمرد و افزود : " در ظرفیت سازی برای استقرار نظام های یادگیری مادام العمر فعالیت ه ای مختلفی صورت گرفته است که بدین شرح می باشد: ۱- برگزاری یک برنامه دوهفته ای برای ظرفیت سازی جهت استقرار نظام های یادگیری مادام العمر در کشورهای عضو یونسکو، ۲- تشکیل یک کارگاه آموزشی برای ده کشور عضو یونسکو، در نوامبر ۲۰۱۰ در هامبورگ ۳- برگزاری یک سمینار مقدماتی در خصوص ظرفیت سازی برای ایجاد نظام های یادگیری مادام العمر در کشورهای منتخب خاورمیانه و آفریقای شمالی در امارات متحده عربی در ژانویه ۲۰۱۲.

آقای یانگ در خاتمه سخنان خود، جمع بندی مباحث را به شرح زیر ارائه داد:

- ۱- بدون تردید، گسترش یک نظام یادگیری مادام العمر، پایان فرآیند سیاستگذاری نیست. بلکه نیازمند ترغیب سیاسی و تعهد قوی و روحیه پیشگامی در این زمینه است.
- ۲- ایجاد یک نظام یادگیری مادام العمر و جامعه یادگیری، فراتر از اصلاحات کوچک در نظامهای آموزشی است.
- ۳- ارتقای یادگیری مادام العمر، مستلزم توجه به تحقق تمایلات و خواسته های جامعه در بلند مدت است. بنابراین، ایجاد یک نظام یادگیری مادام العمر، یک فرآیند طولانی است.
- ۴- موسسه یادگیری مادام العمر، آماده خدمات رسانی به کشورهای عضو یونسکو در زمینه های فنی و حمایت از فعالیت های ظرفیت سازی است."

لزوم توجه به یادگیری مادام العمر در سیاستگذاری های آموزشی و ادغام آن در قوانین مربوطه

سخنران دیگر این بخش آقای دکتر عبدالحکیم^{۱۴}، مشاور آموزشی و هماهنگ کننده برنامه آموزش برای همه در آسیا و اقیانوسیه، از دفتر منطقه ای آموزش یونسکو در بانکوک بود. ایشان در آغاز سخنرانی سخنرانی خود، اهداف توسعه هزاره و اهداف آموزش برای همه را به شرح زیر بر شمرد: "در زمینه آموزش، در سطح بین المللی، اهدافی مورد توافق قرار گرفته است که مربوط به دو برنامه آموزش برای همه و توسعه هزاره می باشد. اهداف توسعه هزاره عبارتند از: ۱- حذف کامل فقر و گر سنگی. ۲- دسترسی تمامی کودکان به آموزش ابتدایی. ۳- ارتقای دسترسی یکسان دختران و پسران به آموزش و توانمندسازی زنان. ۴- کاهش مرگ و میر کودکان. ۵- بهبود سلامتی مادران. ۶- مبارزه با ایدز و ویروس "اچ، آی، وی"، مالاریا و سایر بیماری ها. ۷- تضمین پایداری زیست-محیطی، و ۸- مشارکت جهانی برای توسعه.

اهداف آموزش برای همه عبارتند از: ۱- گسترش آموزش و مراقبت اوان کودکی، ۲- دستیابی همگان به آموزش پایه/ ابتدایی، ۳- ایجاد مهارت های زندگی و یادگیری مادام العمر، ۴- بهبود نرخ سوادآموزی، ۵- دسترسی یکسان دختران و پسران به آموزش، و ۶- ایجاد آموزش کیفی.

با مقایسه این اهداف می توان دریافت که برنامه توسعه هزاره در دو هدف با برنامه آموزش برای همه مشترک است، ازسوی دیگر می توان گفت که آموزش، کلید دستیابی به تمامی اهداف توسعه هزاره است.

سپس در خصوص یادگیری مادام العمر افزود: یادگیری مادام العمر، یادگیری است که از زمان تولد تا مرگ ادامه دارد، دانشی است که از طریق آموزش رسمی، غیررسمی، و آزاد کسب می شود، علاوه بر فواید اقتصادی، باعث توسعه اجتماعی و فرهنگی می شود و به لحاظ جامعیت و جهت گیری های متفاوتش، مفهوم سازی آن دشوار است. نتایج حاصله از یادگیری مادام العمر عبارتند از: ۱- به کاهش نابرابری ها و محرومیت کمک می کند. ۲- یادگیری مادام العمر یک موضوع حیاتی است، زیرا با آن می توان با تغییرات سریع و وضعیت های جدید در زندگی فردی، اجتماعی و کاری، مقابله کرد. ۳- باعث حس خوش بینی می شود، زیرا مهارت ها را می

¹⁴ Hameed A Hakeem

توان در هر سنی آموخت . ۴- این نوع از یادگیری، رکن اصلی ایجاد یک جامعه یادگیری / جامعه دانش بنیاد است. زیرا این بینش را بوجود می آورد که یادگیری و سرمایه گذاری در زمینه سرمایه انسانی به رشد اقتصادی و توسعه سرمایه اجتماعی از جمله مشارکت بیشتر شهروندی می انجامد . ۵- یادگیری نه تنها به معنی کسب مهارت ها است، بلکه فرآیند تعالی یک فرد از طریق کشف استعداد های بالقوه و ذخایر و ارزش های وجودی او است که فراتر از نگرش ابزاری آموزش است (به عبارت دیگر طبق گزارش دلور: یادگیری دارای چهار ستون یادگیری برای بودن، دانستن، انجام دادن و با یکدیگر زیستن، است).

یادگیری مادام العمر نیازمند یک نظام جامع، یکپارچه و همه جانبه است که در این نظام، قوانین، سیاست ها و منابع در خدمت سازمان ها و موسسات به کار گرفته می شوند . عوامل کلیدی این نظام، عبارتند از: ۱- توسعه و تبیین سیاست ها . ۲- چارچوب قانونی ای که باعث ایجاد سیاست ها، اقدامات قانونی، قوانین، اصول و قواعد مرتبط، و مقررات و روندهای حاصله از قوانین مصوب می شود و به توسعه رویکرد نظام مند و تقویت حاکمیت و مدیریت فعالیت های مربوط به یادگیری مادام العمر کمک می کند . ۳- افزایش مشارکت برای یادگیری مادام العمر به منظور افزایش فرصت های یادگیری به ویژه افزایش ارائه دهندگان آموزش که به تنوع روش های ارائه آموزش می انجامد. ۴- سازوکارهای جامعه محور که توسط مراکز یادگیری اجتماعی، برای ارتقای یادگیری مادام العمر به ویژه برای فقرا و محرومین، در نظر گرفته می شوند. ۵- چارچوبهای معادل سازی : به رسمیت شناختن و تائید یادگیری قبلی، به دسترسی به آموزش کمک می کند و پیوند بین یادگیری رسمی و غیر رسمی نیز می تواند به عنوان ابزاری در جهت افزایش کیفیت بکار رود . د. (چارچوب تعادلی). ۶- ایجاد ارتباط بین اهداف و محتوای یادگیری مادام العمر، با اولویت های جمعی جامعه (نظیر دانش، تفاهم، و مهارت های مورد نیاز برای توسعه پایدار) . ۷- استفاده بهینه از پتانسیل فناوری اطلاعات و ارتباطات در جهت افزایش دسترسی به آموزش و کیفیت آن و نیز در عین حال کاهش هزینه ها".

سپس آقای عبدالحکیم، در بحث تعریف و سنجش کیفیت از دیدگاه یادگیری مادام العمر، افزود : " در چشم انداز وسیعتر از یادگیری، فراگرفتن مهارت های شناختی، غیر شناختی و حرفه ای مطرح است . براساس گزارش دلور(یونسکو، ۱۹۹۶)، آموزش بر چهار رکن استوار است که عبارتند از: یادگیری برای دانستن، یادگیری برای انجام دادن، یادگیری برای چگونه بودن، و یادگیری برای همزیستی با یکدیگر.

در راستای کیفیت بخشی به آموزش و به منظور سنجش میزان یادگیری و توانمندی فراگیران، سازمان توسعه و همکاری اقتصادی^{۱۵}، برنامه ای را در سال ۲۰۰۶ تحت عنوان تعریف و انتخاب توانمندی ها مطرح کرد که در آن تعامل در گروه های اجتماعی نامتجانس، خودمختاری، و استفاده از ابزارها به طور متقابل، مد نظر قرار گرفت . برنامه ارزیابی و تعلیم مهارتها در قرن بیست و یکم (ATC21S)، نیز بر روش های تفکر، روش های کار، ابزار کار و زندگی در جهان تاکید دارد."

¹⁵ Organisation for Economic Co-operation and Development

ایشان در ادامه، به تجربه برخی از کشورها در حمایت از یادگیری مادام العمر به شرح زیر اشاره کرد: " در کشور ژاپن، قوانین و سیاست های قوی برای ارتقای یک جامعه یادگیری مادام العمر وضع شده است، از جمله: مرکز یادگیری کومینکان^{۱۶} وابسته به شهرداری، قانون یادگیری مادام العمر مصوب ۱۹۹۰، و دفتر ارتقای یادگیری مادام العمر در وزارت آموزش این کشور که هدفش تغییر سیاست آموزشی به سمت ایجاد یک نظام یادگیری مادام العمر است.

در جمهوری کره، بند ۳۱ قانون اساسی، دولت را مسئول ارتقای یادگیری مادام العمر می داند. مصوبه آموزش اجتماعی، به عنوان یک چارچوب سیاستگذاری و قانونی برای یادگیری بزرگسالان و یادگیری غیررسمی، اتخاذ شد و از سال ۱۹۹۵ بر اساس مجوز ریاست جمهوری، زیرساختارهای یک جامعه مبتنی بر یادگیری مادام العمر و باز، پایه گذاری گردید. هم اکنون نیز یک نظام بانکی معتبر، مسئولیت پرداخت پاداش نقدی به فعالیت های مختلف در زمینه یادگیری و بر اساس آن اعطای کمک هزینه تحصیلی به افراد واجد شرایط را برعهده دارد و یک موسسه ملی به نام *نایل*^{۱۷} برای یادگیری مادام العمر تاسیس شده است. قوانین سال ۲۰۰۸ در این کشور، دولت های محلی را قادر می سازد تا طرح های مربوط به ارتقای یادگیری مادام العمر خود را اجرا نمایند که از آنجمله می توان به ایجاد مراکز یادگیری مادام العمر اشاره کرد.

در کشور چین، جمعیت یادگیرندگان مادام العمر، سه برابر جمعیت دانش آموزان مدارس است. برای یادگیری مادام العمر ۳ میلیارد واحد شرایط وجود دارد که ۷۹۰ میلیون نفر آن را کارگرانی تشکیل می دهند که نیازمند تجدید مهارت ها و دانش خود هستند، ۱۲۰ میلیون نفر آن را مهاجرینی تشکیل می دهند که از مناطق روستایی به شهرها آمده اند تا خود را با شرایط جدید کار و زندگی منطبق کنند، و ۱۴۴ میلیون نفر آن سالخورده گانی هستند که می خواهند شهروندان فعالی باشند و یک زندگی پرمعنی و اوقات فراغت غنی را بگذرانند. روش های جدیدی از آموزش مداوم از طریق مشارکت بین دولت، مدارس، اجتماعات، صنایع، شرکت ها و سایر سازمان ها به سرعت در حال گسترش است. با نگاهی به تجربیات کشورهای اسکانداوی، انگلستان، آفریقای جنوبی، تایلند و غیره نیز می توان در این زمینه ایده های خوبی کسب نمود"

آقای عبدالحکیم در ادامه، افزود: " یادگیری مادام العمر از سه نوع یادگیری رسمی، غیررسمی، و آزاد تشکیل می شود. یادگیری رسمی در مدرسه، موسسات آموزشی، و دانشگاه ها شکل می گیرد. یادگیری غیررسمی (یادگیری جامعه محور)، توسط بخش ها و نهادهای غیر دولتی و ... ارائه می شود. و یادگیری آزاد، مهارت هایی است که از خانواده، جامعه، دیدار از موزه و بطور کلی از زندگی روزمره کسب می شود.

ویژگی های کلیدی یادگیری غیر رسمی عبارتند از: ۱- انعطاف در ساختار و روش ها، ۲- تنوع به لحاظ برنامه ها، ارائه دهندگان آموزش (بخش های مختلف، سازمان های غیر دولتی، و...)، فراگیران، و محتوای آموزشی، ۳- مشارکت فراگیران در کنترل فرآیند و روال یادگیری و تطبیق آن با شرایط محلی و درعین حال حفظ عناصر

¹⁶ KOMINKAN

¹⁷ NILE

اصلی فرآیند ها و روش ها، ۴- روش موثر در دستیابی گروههای محروم که نیازمند بهبود شرایط زندگی خویش اند، ۵- توجه کافی به هدف کاملا مشخص و تعریف شده، ۵- در نظام آموزش رسمی دانش آموزان برای ادامه تحصیل ناگزیر به شرکت در آزمون هستند. در حالیکه در آموزش غیررسمی، فراگیران معمولا برای بهبود وضعیت زندگی خود به لحاظ شغلی و غیره، دانش عملی و مهارت می آموزند

موضوعات و چالش ها در یادگیری از طریق روش غیر رسمی، عبارتند از : ۱- به یادگیری غیررسمی به اندازه کافی اولویت داده نمی شود، سرمایه گذاری در این زمینه کمتر است، مربیان این نوع آموزش، به لحاظ دانش از کیفیت پائین تری برخوردارند، و در این نوع آموزش، کیفیت خدمات رسانی نیز ضعیف تر است . ۲- سنجش و ارزیابی این نوع یادگیری اغلب دشوار است. چرا که طیف وسیعی از دوره های مختلف با مدت زمان متفاوت در مکان های مختلف آموزشی و توسط مربیان با میزان دانش متفاوت به گروه های مختلف یادگیران ارائه می شود. ۳- موضوع اعتبار سنجی و برابری مدارک ارائه شده در آن ها نیز نیازمند افزایش ارتباط بین آموزش رسمی و غیر رسمی است که این نیز از دیگر از چالش های موجود در این زمینه می باشد.

یونسکو در ارتقای یادگیری مادام العمر از طریق آموزش اجتماع محور (آموزش غیر رسمی) به گروه های محروم از آموزش، طرح مراکز یادگیری اجتماعی منطقه ای برنامه آسیا و اقیانوسیه در زمینه آموزش برای همه را اجرا نمود. ویژگیهای این مراکز عبارتند از : ۱- یک مکان آموزشی اجتماعی است که خارج از نظام رسمی فعالیت می کند. ۲- آموزش و تعلیم را برای تمامی سنین فراهم می کند و از این طریق به ایجاد یک جامعه یادگیری کمک می کند. ۳- باعث ارتقای رشد اقتصادی و اجتماعی می شود، فقر را کاهش می دهد و اجتماع را توانمند می کند و از این طریق باعث اصلاح و بهبود شرایط زندگی می شود . ۴- از فرصت های یادگیری مادام العمر برای بهبود کیفیت زندگی حمایت می کند.

فراگیران مراکز یادگیری اجتماعی را کودکان پیش دبستانی، کودکان سن مدرسه، جوانان، بزرگسالان، و سالخوردگان تشکیل می دهند . تجربه کسب شده از طرح مراکز یادگیری اجتماعی منطقه ای در ارتقای یادگیری مادام العمر عبارت بود از : ۱- مالکیت اجتماعی (یادگیرندگان)، ۲- بسیج منابع، ۳- ظرفیت سازی، ۴- حمایت سیاسی، ۵- نظارت/ ارزیابی، و ۶- مشارکت و شبکه سازی . در این طرح، ۲۲ کشور از منطقه آسیا و اقیانوسیه شرکت کردند."

آقای عبدالحکیم در خاتمه ، فعالیت های مورد نیاز برای تحقق شرایط لازم برای یادگیری مادام العمر را به شرح زیر بر شمرد: "

۱- چارچوب سیاستگذاری، شامل حمایت از ارتقاء و ایجاد فرهنگ تعهد به یادگیری مادام العمر، سیاست های موجود در زمینه سوادآموزی، آموزش غیر رسمی، آموزش پایه و بزرگسالان، نیازمند بررسی مجدد و بازنویسی در چارچوب یادگیری مادام العمر است .

۲- چشم انداز آموزش مادام العمر باید در طرح های عمل ملی مربوط به برنامه آموزش برای همه گنجانیده گردد. بدین معنی که آموزش برای همه در کلیه سطوح و کل زندگی در نظر گرفته شود.

۳- تغییر نگرش در زمینه یادگیری مادام العمر از یک مفهوم نظری به فعالیت عملی.

۴- زیرساختها و فرصت ها .

۵- ایجاد همکاری میان نهادهای بخش های مختلف به منظور گسترش نظام های یادگیری مادام العمر : سازمان های غیر دولتی (NGO ها)، جامعه مدنی، بخش خصوصی.

۶- توجه ویژه به آموزش پیش از دبستان و مراقبت اوان کودکی، سوادآموزی و آموزش پایه که زیرساخت آموزش بیشتر را فراهم می کند.

۷- گسترش نظام های معتبر و موثق ارزیابی و تأیید (مدارک تحصیلی)، به منظور ایجاد هم ارزی میان روش های مختلف یادگیری.

۸- در زمینه نتایج یادگیری و تاثیر یادگیری مادام العمر بر زندگی و بهبود وضعیت مردم، ترویج یک فرهنگ کیفی ضرورت دارد که این خود نیازمند سنجش نتایج و تاثیرات یادگیری به طور دوره ای با استفاده از شاخص های موثق و کل نگرانه است. دانش و مهارت ها در جوامع به عنوان یک منبع یادگیری در نظر گرفته می شوند

۹- به اشتراک گذاشتن اطلاعات میان کشورها در خصوص توسعه سیاست ها، تمهیدات ساختاری و سایر جنبه های یادگیری مادام العمر.

۱۰- شرکای بین المللی باید برای ظرفیت سازی و حمایت های بنیادی از یادگیری مادام العمر، در خصوص کمکهای خود بازاندیشی و این کمکها را تقویت نمایند."

جلسه سوم: یادگیری مادام العمر در جنوب و غرب آسیا

آیسیکو و یادگیری مادام العمر در جنوب و غرب آسیا

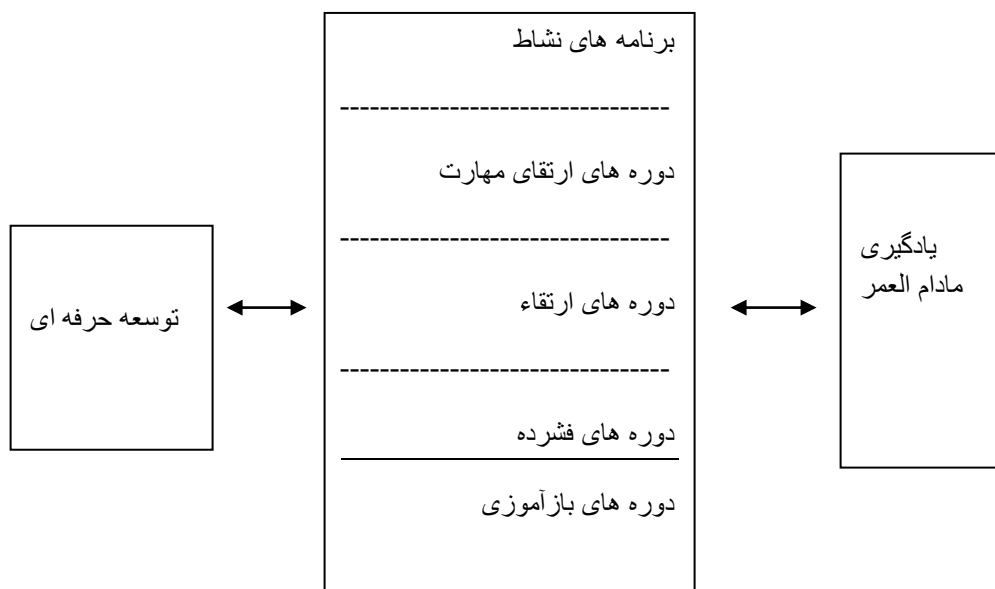
اولین سخنران این بخش، آقای عباس صدری، رئیس دفتر منطقه ای آیسیکو در تهران، بود. ایشان در سخنرانی خود اظهار داشت: " با ظهور اقتصاد و جامعه کاملاً متفاوت در قرن بیست و یکم، بر لزوم آموزش، بسیار تاکید می شود. بر این اساس، لازم است که نظام های آموزشی در منطقه آسیا و اقیانوسیه خود را با ویژگی های اصلی این قرن، از جمله جهانی شدن، انقلاب فناوری اطلاعات و ارتباطات ، بازسازی اقتصادی و ظهور جامعه دانش بنیاد، منطبق نمایند.

منابع اصلی در دوره های اقتصادی از سال ۱۸۸۰ تا ۱۹۹۵ ، عبارتند از : منابع طبیعی کشاورزی (سال ۱۸۸۰)، ابزارهای صنعتی تولید (سال ۱۹۸۵-۱۸۸۰) ، فناوری اطلاعات (۲۰۰۰-۱۹۹۵) ، و سرمایه فکری و دانش (۱۹۹۵ به بعد) . با توجه به این تفسیر، آنچه که امروزه بیش از همه مورد توجه قرار گرفته، سرمایه فکری و دانش است که این خود از طریق سوادآموزی اطلاعاتی، سوادآموزی رسانه ای، سوادآموزی کامپیوتر، سوادآموزی فناوری، سوادآموزی محیط کار، و سوادآموزی بین فردی حاصل می شود

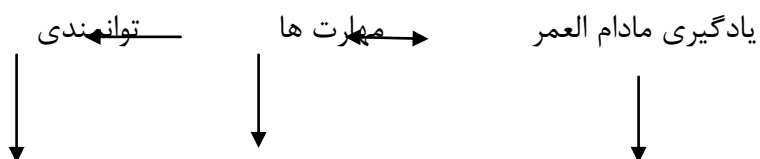
مجموعه هفت مهارت عمومی که باید به آن به طور ویژه توجه نمود، عبارتند از: ۱- تفکر نقادانه و انجام کار، ۲- خلاقیت و نوآوری ، ۳- همکاری و کارگروهی ، ۴- تفاهم بین فرهنگی ، ۵- ارتباط و تعامل با دیگران ، ۶- استفاده از کامپیوتر و اطلاعات، و ۷- حرفه و یادگیری مادام العمر".

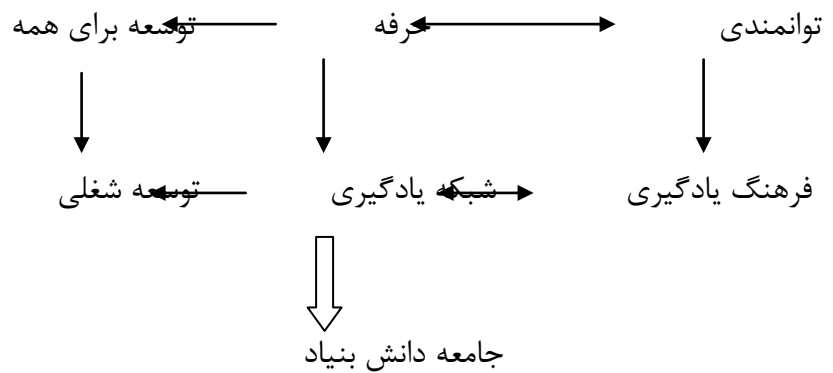
آقای صدری در ادامه با بیان اینکه یادگیری مادام العمر، کل چرخه زندگی یک فرد را دربر می گیرد و یادگیرنده بخش اصلی یادگیری است، افزود : " در یک محیط کار جدید، ۱۰ درصد از یادگیری مادام العمر مربوط به یادگیری مهارت های شناختی، ۲۰ در صد مربوط به مهارت های خلاقانه و نوآورانه، ۳۰ درصد مربوط به مهارت های بین فردی و ۴۰ درصد مربوط به آمادگی ها و عادات کاری است . پیشرفت در حرفه و شغل مستلزم یادگیری مادام العمر است.

مدل پویا برای ایجاد ارتباط بین یادگیری مادام العمر و توسعه حرفه ای را می توان در قالب ذیل ارائه کرد

نمودار ذیل نیز، توصیفی از جامعه دانش بنیاد است که اساس آن را یادگیری مادام العمر تشکیل می دهند:

رئیس دفتر منطقه ای آیسسکو در تهران در خاتمه، فعالیت های آیسسکو در زمینه یادگیری مادام العمر در کشورهای منطقه را به شرح زیر برشمرد:

- ۱- برگزاری دوره های آموزشی در زمینه مدیریت مراکز خواندن.
- ۲- اجرای برنامه ویژه مربوط به اصلاح کیفیت مراکز یادگیری اجتماعی .
- ۳- ایجاد سازوکار لازم برای افزایش پاسخگویی ذینفعان متفاوت یادگیری مادام العمر.
- ۴- برگزاری کارگاه آموزشی در خصوص حذف فقر از افراد محروم و در حاشیه مانده .
- ۵- آموزش فنی و حرفه ای برای ارتقای سطح شغلی از طریق یادگیری مادام العمر.
- ۶- برگزاری کارگاه در زمینه سازوکار لازم جهت تشویق مردم به یادگیری مادام العمر.
- ۷- برگزاری دوره آموزشی در زمینه آموزش مراقبت همه جانبه از افراد سالخورده ."

جلسه چهارم: تجربیات موفق ایران در زمینه یادگیری مادام العمر

یادگیری مادام العمر در اسناد تحولی آموزش و پرورش جمهوری اسلامی ایران

آقای مهندس نوید ، دبیر شورای عالی آموزش و پرورش ، اولین سخنران این بخش بود که تجارب موفق وزارت آموزش و پرورش ایران را در زمینه یادگیری مادام العمر مطرح کرد . ایشان در سخنرانی خود با عنوان یادگیری مادام العمر در اسناد تحولی آموزش و پرورش جمهوری اسلامی ایران، اظهار داشت: " تحولات محیطی در عصر حاضر، تحول در آموزش و پرورش را اجتناب ناپذیر کرده است. دلایل عدم همپایی نظام های آموزشی با تحولات

محیطی را باید هم در مبانی نظری و فلسفی آن‌ها جستجو کرد و هم در ساختارها، روش‌ها، روندها، و عملکرد آن‌ها. یکی از نمودهای تحولات محیطی، ضرورت توجه به یادگیری مادام‌العمر است. شرایط لازم برای تحقق یادگیری مادام‌العمر عبارتست از: ۱- داشتن اطلاعات کافی و دانش پایه ۲- تقویت میل و انگیزه یادگیری، و ۳- دانستن راه و روش یادگیری.

در تجربه موفق ج.ا. ایران در زمینه یادگیری مادام‌العمر، می‌توان به پروژه ملی سند تحول بنیادین اشاره کرد. این پروژه، پاسخ به تحولات محیطی و فراهم آوردن زمینه دستیابی به رویکرد‌های جدید، از جمله یادگیری مادام‌العمر است. تحول بنیادین به مفهوم تحولی عمیق و ریشه‌ای، همه‌جانبه، نظام‌مند و آینده‌پژوهانه مبتنی بر آموزه‌های وحیانی و معارف اسلامی می‌باشد.

از مهم‌ترین ویژگی‌های تعریف تربیت، تکوین و تعالی پیوسته و درک و بهبود مداوم موقعیت است. بر این اساس، برخی از ویژگی‌های مدرسه مطلوب در افق چشم‌انداز، عبارتند از: ۱- برخورداری از روح علمی و پژوهشی در یکایک افراد و در درون گروه برای درک و اصلاح مداوم موقعیت خود و کمک به متریبان در دستیابی به ظرفیت‌های جدید. ۲- رواج روحیه خلاق، نوآور و جستجوگر برای نیل به مراتب حیاط طیبه. ۳- یادگیرنده، کمال‌جو، خواستار تعالی مستمر فرصت‌های تربیتی، تسهیل‌کننده هدایت یادگیری و تدارک بیننده خودجوش ظرفیت‌های جدید در خدمت تعلیم و تربیت.

برخی از اصول زیر نظام برنامه درسی جمهوری اسلامی ایران، عبارتند از: ۱- تدارک فرصت‌های تربیتی متنوع برای دانش‌آموزان. ۲- سازماندهی محتوای برنامه درسی با اتکا بر رویکرد تلفیقی و مسئله‌محور و تاکید بر مفاهیم، مهارت‌ها و ایده‌های اساسی در هر یک از ساحت‌های تربیت. ۳- تاکید بر پرورشگری متریبان، و ۴- خودیادگیری مادام‌العمر.

دبیر شورای عالی آموزش و پرورش در خاتمه سخنان خود، برخی از فعالیت‌های وزارت آموزش و پرورش را در حوزه‌های مختلف یادگیری مادام‌العمر بدین شرح برشمرد:

۱- تنوع بخشی به محیط‌های یادگیری: ایجاد شبکه‌ای از محیط‌های یادگیری مانند پژوهش‌سراها، اردوگاه‌ها، خانه‌های فرهنگ، کتابخانه‌های عمومی، نمایشگاه‌ها و موزه‌های تخصصی علوم و فناوری، مراکز کارآفرینی، ورزشگاه‌ها و سایر مراکز مشابه و برقراری تعامل اثربخش مدارس با این محیط‌ها، با رعایت اصل غنی‌سازی محیط مدرسه با همکاری سایر دستگاه‌ها.

۲- توانمندسازی مدیران و معلمان با رویکردهای جدی د: تاسیس دانشگاه فرهنگیان، طراحی الگوی بالندگی شغلی و حرفه‌ای منابع انسانی، تامین تسهیلات و امکانات و ایجاد سازوکارهای کارآ و اثربخش در آموزش‌های ضمن خدمت معلمان و تقویت انگیزه و مهارت حرفه‌ای برای یادگیری مداوم.

۳- استفاده هوشمندانه از فرصت فناوری های نوین: توسعه ضریب نفوذ شبکه ملی اطلاعات و ارتباطات اینترنت در مدارس با اولویت پرکردن شکاف دیجیتالی بین مناطق آموزشی و ایجاد سازوکار مناسب برای بهره برداری بهینه و هوشمندانه توسط مربیان و دانش آموزان در چارچوب نظام معیار اسلامی، تجهیز بیش از ۴۰ درصد مدارس به فناوری نوین اطلاعاتی- ارتباطی، تولید محتوای کتاب و نرم افزارهای الکترونیکی، درس کار و فناوری در پایه ششم ابتدایی، ستاد راهبری هوشمندسازی مدارس در استان ها و مناطق، طراحی و اجرای شبکه ملی رشد از سال ۱۳۸۳ تاکنون و اتصال مدارس به آن، و توانمندسازی و آموزش معلمان و مدیران مدارس.

۴- پایدار سازی سوادآموزی: ادغام دوره های آموزشی نهضت سوادآموزی، اجرای ۲۰۰ ساعت آموزش دوره تحکیم برای سوادآموزان، توسعه سوادآموزی تا پایان دوره ابتدایی، و طراحی نظام آموزش جامع مادام العمر- بزرگسالان."

استقرار نظام آموزش مهارت و فناوری در نظام آموزش عالی ایران، مطابق با رویکرد حمایت از سرمایه، تولید و کار ملی

دومین سخنران این بخش ، آقای دکتر برزویی، معاون آموزشی دانشگاه جامع علمی کاربردی بود . ایشان در سخنرانی خود اظهار داشت: " در سند نقشه جامع علمی کشور در خصوص آموزش های مهارت و فناوری، راهبرد های مختلفی ترسیم شده است. "سومین راهبرد کلان این سند، جهت دادن چرخه علم و فناوری و نوآوری به ایفای نقشی موثر تر در اقتصاد است.

راهبرد های ملی در این زمینه عبارتند از : ۱- ترویج فرهنگ کسب و کار دانش بنیان و فرهنگ کارآفرینی و ارتقای توانایی علمی و فناوری و مهارتی افراد با تاکید بر نیازهای جامعه و ایجاد آمادگی جهت پذیرش مسئولیت های شغلی، ۲- افزایش نقش علم و فناوری در توانمندسازی و ارتقای بهره وری در بخش های صنعتی و تولیدی و خدمات تخصصی و عمومی.

اقداماتی که در این خصوص در سطح ملی پیش بینی شده است، عبارتند از: ۱- حمایت از توسعه آموزش های مهارت های پیشرفته با مشارکت بخش خصوصی به منظور افزایش سهم کشور از بازارهای بین المللی، ۲- ساماندهی فن-بازارهای عمومی و ایجاد فن-بازارهای تخصصی در حوزه های اولویت دار کشور.

طبق ماده ۲۱ قانون برنامه پنجم توسعه : دولت مکلف است به منظور گسترش شایستگی حرفه ای از طریق افزایش دانش و مهارت با نگرش به انجام کار واقعی در محیط، اصلاح هرم تحصیلی نیروی کار و ارتقا و توانمندسازی سرمایه های انسانی، کاهش فاصله سطح شایستگی نیروی کار کشور با سطح استاندارد جهانی و ایجاد فرصت های جدید شغلی و حرفه ای برای جوانان و ارتقای جایگاه آموزش های فنی و حرفه ای برای نظام

آموزش فنی و حرفه ای و علمی - کاربردی کشور اعم از رسمی، غیررسمی و سازمان نیافته، در محورهای زیر، سازوکارهای لازم را تهیه و با پیش بینی الزامات مناسب اجرا کند:

الف- استمرار نظام کارآموزی و کارورزی در آموزش های رسمی، متوسطه و عالی، غیررسمی، فنی و حرفه ای و علمی- کاربردی.

ب- فراهم سازی ارتقای مهارت در کشور از طریق اعطای تسهیلات مالی با نرخ ترجیعی و تامین فضاهای فیزیکی و کالبدی با شرایط سهل و زمینه سازی حضور فعال و موثر بخش غیردولتی در توسعه آموزش های رسمی و غیررسمی مهارتی و عملی- کاربردی کشور.

ج- کاربست چارچوب صلاحیت های حرفه ای ملی به صورت منسجم برای ارتباط صلاحیت ها، مدارک و گواهینامه ها در سطوح و انواع مختلف در حوزه حرفه و شغل در جهت به رسمیت شناختن یادگیری مادام العمر و تعیین شایستگی های سطوح مختلف مهارتی.

د- نیازسنجی و برآورد نیروی انسانی کاردانی مورد نیاز و صدور مجوز لازم و حمایت به منظور تاسیس و توسعه مراکز آموزش دوره های کاردانی در بخش خصوصی و تعاونی و ایجاد ظرفیت های مورد نیاز تا سال چهارم برنامه."

در تحقق موارد فوق، و همسو با نظام شایستگی حرفه ای، نظام آموزش مهارت و فناوری تدوین گردید. این نظام شامل آموزش هایی است که با هدف ارتقاء و انتقال دانش کار و فناوری و به روز کردن مهارت های شغلی و افزایش مستمر و فزاینده بهره وری در تمامی سطوح تحصیلی مهارت و فناوری، به صورت آموزش های رسمی و تکمیلی بین سطوح، طراحی و اجرا می شود و با استفاده از فناوری های آموزشی روز و ظرفیت های آموزشی محیط کار، افراد را بر اساس استانداردها و صلاحیت های شغلی و با تاکید بر اخلاق حرفه ای برای احراز شغل، حرفه و کسب و کار تا سطح مطلوب تربیت می نماید.

اصول حاکم بر آموزش های مهارت و فناوری عبارتند از: ۱- ایجاد ارتباط بین آموزش و نیازهای شغلی. ۲- ایجاد انعطاف بین برنامه های آموزشی با توسعه علوم مختلف. ۳- آماده سازی افراد جهت استخدام در شغل خاص یا طیفی از مشاغل مشابه. ۴- اشتغال فارغ التحصیلان و امکان بازگشت آن ها به آموزش. ۵- فراگرفتن آموزش های مهارتی به عنوان یکی از شرایط اصلی بهبود مهارت های حرفه ای. ۶- آموزش مهارتی از زمان ورود به مدرسه شروع می شود و تا بالاترین سطوح یعنی آموزش عالی ادامه می یابد.

نظام آموزش مهارت و فناوری مشتمل بر دو نظام فرعی " آموزش عالی مهارت و فناوری"، و آموزش فنی و حرفه ای (دوره های تکمیلی بین سطوح تحصیلی) می باشد.

- اهداف آموزش فنی و حرفه ای عبارتند از : ۱- افزایش اثربخشی نیروی کار مورد نیاز براساس استانداردهای شغلی و فرهنگ ارزشی- بومی و نیاز بازار کار داخلی و تقاضای بازارهای منطقه ای و بین المللی.
- ۲- اشاعه و نهادینه کردن فرهنگ کسب و کار، بر اساس استعداد، ذوق، دانش، مهارت، فناوری، تخصص، توانایی و کارآفرینی با رویکرد ارزش های اسلامی و اخلاق حرفه ای.
- ۳- توسعه کمی و کیفی آموزش های مهارت و فناوری مبتنی بر پژوهش های کاربردی و آمایش سرزمین با بهره گیری از ظرفیت بخش های مختلف کشور اعم از دولتی، عمومی، تعاونی و خصوصی با رویکرد تقاضا محور و در تعامل موثر و مستمر با نهادهای بین المللی.
- ۴- تامین نیاز آموزشی حوزه های شغلی تا بالاترین سطوح آموزش عالی مهارت و فناوری بر اساس تحولات فناوری و فوهم کردن زمینه آموزش مادام العمر.
- ۵- فراهم کردن امکان تجمیع دوره های تکمیلی بین سطوح تحصیلی و معادل سازی دوره های رسمی به منظور ارتقای بهره وری نیروی کار، افزایش دانش و مهارت، ارتقای شغلی و حرفه ای مطابق با فناوری روز، دوره های آموزشی تکمیلی بین سطوح تحصیلی در آغاز یا حین کار، در محیط کار، کارگاه یا مراکز آموزش ارائه می شود."
- معاون آموزشی دانشگاه جامع علمی کاربردی، در ادامه با اشاره به نظام شایستگی حرفه ای، افزود : " شایستگی حرفه ای مجموعه ای از قابلیت ها، شامل دانش، مهارت، و نگرش است که لازمه هر شغل و حرف ه می باشد و طی فرآیند آموزش و کار، در محیط های آموزشی توسط فرد کسب می شود.
- اهداف این نظام، ایجاد زمینه مناسب برای گسترش و ارتقای شایستگی های حرفه ای و سنجش توانمندی های اصلی به منظور اصلاح مداوم شایستگی افراد، در سطوح مختلف می باشد.
- وظایف نظام شایستگی حرفه ای عبارتند از : ۱- به رسمیت شناختن تنوع شایستگی حرفه ای در سطوح ملی و بین المللی. ۲- استانداردسازی فرآیند ارزیابی مدارک و مجوزهای آموزشی و تجربیات و فعالیت های مستند به منظور ارزیابی شایستگی حرفه ای.
- برنامه های کشور در سال ۲۰۱۳-۲۰۱۲ برای استقرار نظام جامع مهارت و فناوری با رویکرد حمایت از کار و سرمایه انسانی عبارتند از : ۱- فعالیت نظام جدید آموزش عالی مهارت و فناوری . ۲- توسعه کارآفرینی و تجاری سازی یافته های پژوهشی، و ۳- توسعه سرمایه انسانی در محیط کار."

تجربیات موفق جمهوری اسلامی ایران در زمینه سواد سلامت عمومی و خودمراقبتی

سخنران دیگر این بخش، آقای دکتر علیرضا مصداقی نیا، معاون بهداشت وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، بود. ایشان در سخنرانی خود در زمینه تجربیات موفق وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی ایران در زمینه سواد سلامت عمومی و خودمراقبتی، اظهار داشت: "در راستای مصوبات برنامه پنجم توسعه در خصوص خودمراقبتی (Self Care)، معاونت بهداشت وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی مبادرت به تهیه سند ملی و تدوین بسته های خودمراقبتی نموده است. گام های نخستین این برنامه ملی که مبتنی بر شواهد و مستندات علمی است با موفقیت برداشته شده و برون داد نهایی آن برای یادگیری مادام العمر در جهت افزایش سواد سلامت عموم گروه های سنی در جامعه و ارتقای عملکرد بهداشتی آنان صورت می گیرد. خلاصه ای از جزئیات این برنامه به شرح زیر است:

بر اساس مطالعه بار بیماری ها در ایران در سال ۱۳۸۲، بخش عمده سالهای از دست رفته در کشور ما به سبب مرگ زودرس و معلولیت ناشی از حوادث غیرعمدی و عمدی، بیماری های روانی و اختلالات رفتاری و بیماری های قلبی است. کاهش بار در هر سه گروه بیماری ذکر شده، به طور عمده از طریق ارتقای سطح آگاهی مردم و تغییر رفتار سلامت آنان امکان پذیر می باشد.

سلامت یعنی وسعت توانمندی فرد یا گروهی از افراد برای درک خواسته ها و آرمان ها، برآورده ساختن نیازها و تغییر شرایط محیط یا کنار آمدن با آن. با توجه به اینکه مردم به عنوان مصرف کنندگان خدمات بهداشتی باید اعتماد به نفس خود را افزایش دهند و موانع گوناگونی در راه رسیدن به سلامتی از طریق درمان های پزشکی وجود دارد، خودمراقبتی روزه روز به عنوان ضرورت اجتناب ناپذیر اهمیت می یابد. خودمراقبتی اقدامات و فعالیت های آگاهانه، آموخته شده و هدفداری است که فرد به منظور حفظ حیات و تامین و حفظ و ارتقای سلامت خود و خانواده اش انجام می دهد و شامل مراقبتی است که به فرزندان، خانواده، دوستان، همسایگان و اجتماعات محلی نیز گسترش می یابد.

فواید خود مراقبتی عبارتند از: کاهش هزینه های بهداشتی سازمان ها، بهبود کیفیت زندگی مردم، افزایش رضایت بیماران، منطقی شدن استفاده از خدمات (نیاز کمتر به مشاوره ارائه دهندگان خدمات در مراکز بهداشتی، کاهش ویزیت بیماران سرپایی و کاهش استفاده از منابع بیمارستانی)، و کاهش هزینه های سلامت.

اهم اقداماتی که توسط وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در حوزه خود مراقبتی در حال اجرا است، عبارتند از: ۱- ایجاد برنامه های خودمراقبتی برای گروه های مختلف مردم، ۲- فراهم ساختن ابزارها و وسایل خودارزیابی و تجهیزات خود مراقبتی، ۳- آموزش کمک های اولیه در مدارس به کودکان، ۴- آموزش سلامت در قالب برنامه مهارت های زندگی و ارتقای سواد سلامتی، ۵- تشکیل بسیج های آموزشی و مهارت آموزی در زمینه شیوه زندگی سالم برای تغییر رفتار، ارتقای سلامت و پیشگیری از بیماری، ۵- آموزش مهارت های خودمراقبتی، ۶- تولید داده های آموزشی چند رسانه ای در زمینه خود مراقبتی، ۷- استفاده از شبکه های افراد

همسان دارای تجربه و خاطره زندگی سالم و مراقبت از بیماری های حاد یا مزمن، ۸- توسعه سرمایه اجتماعی و ظرفیت حمایت از خودمراقبتی در جامعه، ۹- جلب مشارکت مردم در طراحی و استقرار برنامه های محلی خودمراقبتی، ۱۰- آموزش ارائه دهندگان خدمات بهداشتی درمورد نحوه استفاده از رویکردهای حمایت از خودمراقبتی.

دومین تجربه معاونت وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، در حمایت از یادگیری مادام العمر، آموزش " داوطلبان سلامت " است. این برنامه از سال ۱۳۷۰ در جهت افزایش سواد سلامت گروه های داوطلب زنان محلات تحت پوشش مراکز بهداشتی درمانی آغاز شده است. در حال حاضر حدود ۱۴۰/۰۰۰ داوطلب بهداشتی در مناطق تحت پوشش مراکز بهداشتی درمانی، برای مباحث مختلف بهداشتی، آموزش دیده و دانش لازم را به گروه های مختلف هدف در " محله " منتقل می کنند. این معاونت به طور خاص، آموزش داوطلبان بهداشتی را برای سلامت زنان ۴۵-۶۰ سال راکه در دوران گذار یائسگی به سر می برند، بر اساس مجموعه آموزشی استاندارد " آموزش بزرگسالان " تدارک دیده است و زنان داوطلب در سراسر کشور در حال یادگیری مباحث مذکور می باشند.

رویکرد جدید به نظام آموزش مهارتی در جمهوری اسلامی ایران

سخنران دیگر این بخش و آخرین سخنران کارگاه، آقای دکتر عزیز حبیبی، معاون آموزشی سازمان آموزش فنی و حرفه ای ایران، بود. ایشان در ابتدا، اظهار داشت: " هدف نظام آموزش فنی و حرفه ای ایران، آموزش و اثربخشی نیروی کار مورد نیاز در بخش های مختلف از جمله، صنعت، کشاورزی، خدمات، فرهنگ و علوم انسانی، با توجه به معیارهای شغلی، ارزش های فرهنگ بومی و تقاضای بازارکار در سطح محلی، منطقه ای و بین المللی با در نظر گرفتن نظام استخدامی کشور است. مخاطبین این سازمان را شاغلین بخش های دولتی و خصوصی، جویندگان کار و دانشجویان دانشگاه ها و مراکز آموزش عالی و به عبارت دیگر، تمامی سنین و اقشار اجتماعی تشکیل می دهند. در تمامی این موارد، اصلاح و بهبود زندگی افراد مورد نظر است که در قالب یادگیری مادام العمر، نمود می یابد.

مسئولیت ها و رسالت های سازمان آموزش فنی و حرفه ای ایران عبارتند از: ۱- اجرای طرح توسعه فنی و حرفه ای، ۲- تهیه برنامه های درسی و منابع تدریس بر اساس استانداردهای شغلی در کشور، ۳- نظارت بر استانداردهای اجرائی شامل مربی، فضا، ابزار و تجهیزات، مطابق با واحدهای درسی مهارتی و حرفه ای در تمامی بخش های آموزشی سازمان، ۴- تدارک خدمات مشاوره ای شغلی و آموزشی مورد نیاز برای فراگیران، ۵- تدارک رقابت های جهانی مهارت، و ۶- اجرای تحقیقات پایه و عملی در حوزه توسعه منابع انسانی مورد نیاز کشور.

سازمان آموزش فنی و حرفه ای، یکی از سازمان های دولتی در ایران است که وظیفه آموزش فنی و حرفه ای کوبله مدت را بر عهده دارد و فعالیت های آموزشی خود را در دو بخش دولتی و خصوصی (غیردولتی)، عرضه می کند. گسترش فعالیت های این سازمان در برنامه ها و سیاست های آموزشی کشور قرار دارد.

در ماده ۲۱ برنامه پنجم توسعه آمده است: "دولت موظف است به منظور ارتقای منابع انسانی و کاهش شکاف بین معیار های مربوط به شایستگی های ملی و بین المللی، شایستگی های حرفه ای و مهارتی را از طریق: ایجاد کمک های مالی، تسهیل مشارکت ذینفعان در بخش های دولتی و خصوصی، هماهنگی در سیاستگذاری و مدیریت در برنامه ریزی آموزش های فنی و حرفه ای به عنوان یک نظام منسجم و پویا متناسب با نیاز کشور، رتبه بندی مراکز آموزشی، و ... گسترش دهد. در ماده ۱۹۴ همین برنامه آمده است: "دولت موظف است به منظور اصلاح کیفیت زندگی، آموزش حرفه ای را برای روستائیان فراهم آورد"

سازمان آموزش فنی و حرفه ای، علاوه بر دفتر مرکزی در ۳۱ دفتر در مراکز استان ها، یک مرکز آموزش مربیان فنی و حرفه ای و حدود ۶۰۰ مرکز فعال است". ایشان فعالیت های سازمان آموزش فنی و حرفه ای ایران را در زمینه یادگیری مادام العمر به شرح زیر برشمردند: "۱- اجرای برنامه های آموزشی در کارگاه های عملی مربوط به مراکز آموزشی دولتی وابسته به سازمان، ۲- برگزاری برنامه های آموزشی در کارگاه های نظری و تشکیل کلاس های آموزش نظری در مراکز دائمی مرتبط با سازمان، ۳- آموزش در زندان ها، ۴- اجرای برنامه های آموزشی در پادگان ها، ۵- آموزش حرفه ای و مهارتی در مراکز آموزش صنعتی، ۶- آموزش کارگران به منظور ارتقای مهارت آنان و توانمندسازی نیروهای غیرماهر در مراکز آموزشی روستایی، ۷- برگزاری برنامه های آموزشی جهت ارتقای سطح علمی و مهارتی آموزشیاران در قالب برگزاری دوره های کوتاه مدت و بلند مدت، ۸- برگزاری دوره های آموزشی برای متقاضیان صنعت و موسسات آموزشی، و ۹- ارائه خدمات آموزشی در مراکز خصوصی تحت نظارت این سازمان".

جلسه اختتامیه

پس از پرسش و پاسخ بین حاضران در جلسه، رئیس کارگاه اعلان کرد که بخش آموزش کمیسیون ملی یونسکو با توجه به مباحث مطروحه و گزارشات ارائه شده توسط کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس شورای اسلامی ایران، نمایندگان مجالس کشورهای عضو FASPPED، وزارتخانه های آموزش و پرورش، علوم تحقیقات و فناوری، بهداشت، درمان و آموزش پزشکی ایران، سازمان آموزش فنی و حرفه ای، نمایندگان یونسکو و متخصصان و برنامه ریزان آموزشی، مباحث مطروحه در کارگاه را به شکل توصیه نامه تنظیم کرده است

سپس خانم دکتر محب حسینی، مدیر بخش آموزش کمیسیون ملی یونسکو، توصیه های کارگاه را تحت عنوان توصیه های تهران: تقویت نقش مجالس در ارتقای یادگیری مادام العمر به شرح زیر در جلسه قرائت نمود:

توصیه های تهران: تقویت نقش مجالس در ارتقای یادگیری مادام العمر

مقدمه

یادگیری مادام العمر، ابزار اصلی تحقق اهداف توسعه پایدار محسوب می شود. ایجاد جوامع یادگیری مادام العمر و دانش بنیاد، مستلزم شناخت چالش ها، توسعه ظرفیتهای، بهبود فرآیندهای برنامه ریزی ملی و منطقه ای و تقویت سازوکارهای نظارت و ارزیابی به منظور تحول نظام ها و ساختارهای آموزشی متناسب با شرایط بومی ملی و منطقه ای است. بر این اساس، شرکت کنندگان در کارگاه قانونگذاری برای ارتقای یادگیری مادام العمر برای نمایندگان مجالس کشورهای جنوب و غرب آسیای عضو مجمع نم ایندگان مجالس آسیا و اقیانوسیه در زمینه آموزش که در تاریخ ۹ اردیبهشت ماه ۱۳۹۱ در تهران برگزار شد:

با آگاهی از ضرورت بازسازی نظامهای آموزشی کشورها به سوی تحقق یادگیری مادام العمر کیفی و برابر برای همه؛

با یادآوری مسئولیت دولت ها و نهادهای قانونگذاری جهت آماده سازی کودکان، جوانان و بزرگسالان برای زندگی در یک جهان متحول؛

با توجه به اینکه یادگیری مادام العمر، مهمترین ابزار پاسخگویی به چالشهای جهان حال و آینده است و نقش اساسی در تحقق اهداف آموزش برای همه، توسعه هزاره و توسعه پایدار برابر انسانی ایفا می کند؛

با تشخیص نقش قطعی مجالس به مثابه نهادهای اصلی که قانونگذاری، سیاستگذاری، تخصیص بودجه ها و اعتبارات را در ارتقای یادگیری مادام العمر کیفی توسعه می بخشند؛

با توجه به اینکه هر گونه سیاست گذاری در زمینه یادگیری مادام العمر باید با توجه به ساختارهای بومی، فرهنگی، اجتماعی و نهادی هر جامعه صورت پذیرد؛

توصیه های زیر در زمینه نقش مجالس در ارتقای یادگیری مادام العمر را به شرح زیر تصویب می کنند:

قانونگذاری:

۱- اتخاذ سیاست ها و اقدامات قانونی بر اساس رویکردهای بخشی و بین بخشی، به منظور توسعه آموزش همه جانبه و فراگیر با چشم انداز یادگیری مداوم و مادام العمر، که بتواند تمامی مولفه های آموزش و یادگیری را در برگیرد.

۲- ایجاد یک کمیته ویژه در مجالس برای هماهنگی میان ذینفعان و نظارت مداوم بر پیشرفت و کیفیت در توسعه آموزش؛

۳- تدوین و تصویب قوانین لازم به منظور آموزش مداوم ضمن خدمت و قبل از خدمت معلمان و سایر پرسنل آموزشی به منظور ارتقای یادگیری مادام العمر؛

- ۴- بازنگری مداوم سیاستهای آموزشی کشورها به منظور پاسخگویی به نیازهای آموزشی گروه های در حاشیه قرار داده شده و مناطق محروم و دور افتاده، اقلیتهای قومی و زبانی، کودکان و معلولین؛
- ۵- اتخاذ یک رویکرد همه جانبه، نظام مند، و پایدار در تدوین و تصویب قوانین مربوط به یادگیری مادام العمر، با در نظر گرفتن ویژگی های اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی مخاطبین؛
- ۶- اتخاذ قوانین لازم به منظور تامین تعهدات دولتها برای تامین آموزش برابر، مداوم و پایدار کیفی در حوزه های مختلف جغرافیائی با توجه به تنوعات مناطق مختلف.

ارزیابی نتایج یادگیری مادام العمر:

- ۱- شاخصهای تعیین شده از طرف نهادهای تخصصی و سازمان های بین المللی در زمینه ارزیابی نتایج یادگیری عمدتاً بر اساس معیارهای کمی تدوین گردیده اند . بر این اساس ، لازم است مجالس با همکاری یونسکو ، کمیسیونهای ملی، شاخص های کیفی ارزیابی نتایج یادگیری مادام العمر را تعیین نمایند؛ و
- ۲- توسعه و اصلاح ساختارها و سازوکارهای اعتبارسنجی، ارزش گذاری و به رسمیت شناختن تمامی اشکال یادگیری از طریق ایجاد چارچوب های برابر سازی مدارک یا چارچوب های کیفیت سنجی ملی.

تخصیص بودجه:

- ۱- تخصیص بودجه مناسب برای ترویج یادگیری مادام العمر در برنامه های کلان توسعه کشورها از بودجه تعیین شده برای بخش آموزش؛
 - ۲- کنترل ، نظارت و ارزیابی بر صرف بودجه های تخصیص داده شده به آموزش؛
 - ۳- حمایت و تصویب قوانین لازم به منظور حفظ بودجه های مربوط به یادگیری مادام العمر حتی در شرایط بحران مالی؛
 - ۴- تشویق و ایجاد انگیزه در حمایت از منابع جدید تامین اعتبار نظیر بخش خصوصی، سازمان های غیردولتی، جوامع و افراد حقیقی، بدون تخطی از اصول مربوط به برابری و فراگیرشدن آموزش؛
 - ۵- اولویت بخشی به سرمایه گذاری در زمینه یادگیری مادام العمر برای زنان، جمعیت های روستایی و معلولین
- ### اطلاع رسانی و جلب افکار عمومی:
- ۱- ارتقای آگاهی عمومی در مورد حق آموزش کیفی و یادگیری مادام العمر برای همه از طریق سخنرانی در مجالس، رسانه ها و حوزه های انتخاباتی؛
 - ۲- معلمان و اساتید دانشگاه، عاملان اصلی آموزش کیفی و یادگیر مادام العمر هستند و باید در گفتگوها و سیاست گذاریهای مربوط به آموزش کیفی و یادگیری مادام العمر، به نقش آنان توجه نمود؛
 - ۳- ترویج گفتگو و تشکیل جلسات بحث و تبادل نظر بین عاملان اصلی سیاستگذاریهای آموزشی (وزارت های آموزش، مجالس، دولت ها، نهادهای علمی و پژوهشی و غیره) با تاکید ویژه بر یادگیری مادام العمر در کشورها.

همکاری های منطقه ای و بین المللی:

۱- تقویت همکاری بین مجالس، وزارت های آموزش و پرورش و آموزش عالی، کمیسیون های ملی و دفاتر منطقه ای و موسسات یونسکو در زمینه ارتقای یادگیری مادام العمر با توجه به دستور کار جهانی توسعه پایدار؛

۲- تسهیل فعالیت های مربوط به ظرفیت سازی برای نمایندگان مجالس و بحث و تبادل نظر در خصوص سیاست ها و به مشارکت گذاشتن بهترین تجربیات در زمینه ارتقای یادگیری مادام العمر بین کشورهای مختلف؛

و

۳- طراحی راهبردهای ویژه و عملی برای یادگیری مادام العمر و تلفیق آن ها در طرح های مربوط به اهداف توسعه هزاره، آموزش برای همه، دهه سوادآموزی ملل متحد و سایر برنامه های توسعه ملی و منطقه ای

ضمائم

ضمیمه ۱: بروشور کارگاه

کارگاه قانونگذاری برای ارتقای یادگیری مادام العمر برای نمایندگان مجالس کشورهای عضو FASPPED در منطقه جنوب و غرب آسیا، تهران، ۹ اردیبهشت ۱۳۹۱

مقدمه:

دستیابی به آموزش پایه همگانی یعنی هدف دوم از اهداف توسعه هزاره ملل متحد (سازمان ملل ۲۰۰۰) و تضمین تحقق نیازهای مادام العمر تمامی جوانان و بزرگسالان از طریق دسترسی آنان به برنامه های مهارت های زندگی یعنی هدف سوم برنامه آموزش برای همه یونسکو (یونسکو ۲۰۰۰) در دنیا به ویژه در منطقه آسیا و اقیانوسیه، با چالش جدی روبروست. از سوی دیگر در سالهای پایانی دهه های سازمان ملل برای سواد آموزی (۲۰۱۲-۲۰۰۳) علی رغم پیشرفت های چشمگیر، هنوز این منطقه بویژه در کشورهایی که دارای حدود ۱/۳ جمعیت جهان هستند، ۷۵٪ بزرگسالان بیسواد را در خود جای داده است و نرخ ماندگاری در دوره ابتدایی و به پایان رساندن این دوره، با معیارهای جهانی فاصله فراوان دارد. همچنین دسترسی به آموزش با کیفیت در دوره ابتدایی و همگانی شدن آموزش و پرورش در دوره متوسطه با چالش فراوان روبرو است. عدم دسترسی به مواد خواندنی ضروری برای زندگی، افرادی را که از آموزش های ابتدایی برخوردار شده اند نیز در معرض خطر بازگشت به بیسوادی قرار داده است.

در چنین شرایطی، حمایت مجالس قانونگذاری از روش های نوآورانه برای تأمین دسترسی همگانی به آموزش پایه و توسعه آموزش مهارت های زندگی و منابع برای یادگیری مادام العمر در از اهمیت بسزایی برخوردار است. در این راستا، ارتقای آگاهی نمایندگان مجالس قانونگذاری کشورهای منطقه آسیا-اقیانوسیه و آشنایی آن ها با تجارب جهانی در این حیطه می تواند الهام بخش تلاش های قانونگذاران و نظارتی برای ترغیب دولتها به برنامه ریزی و مداخله های اثر بخش باشد.

بدین لحاظ، مجلس شورای اسلامی جمهوری اسلامی ایران به عنوان رئیس مجمع نمایندگان آسیا و اقیانوسیه برای آموزش و پرورش در نظر دارد با همکاری کمیسیون ملی یونسکو در ایران، وزارت آموزش و پرورش، دفتر منطقه ای یونسکو در تهران و دفتر منطقه ای آموزش یونسکو در آسیا و اقیانوسیه، و با همکاری ساختارهای آموزشی ذیربط در ایران، نسبت به برگزاری کارگاهی با همین هدف برای نمایندگان مجالس قانونگذاری کشورهای عضو در منطقه جنوب و غرب آسیا اقدام نماید بر این اساس، کارگاه قانونگذاری برای ارتقای یادگیری مادام العمر برای نمایندگان مجالس کشورهای عضو FASPPED در منطقه جنوب و غرب آسیا (بنگلادش، سریلانکا، مالدیو، نپال، بوتان، هند، افغانستان، و پاکستان)، در تاریخ ۹ اردیبهشت ۱۳۹۱ (۲۸ آوریل ۲۰۱۲) در تهران برگزار خواهد شد.

اهداف :

- افزایش دانش شرکت کنندگان در زمینه یادگیری مادام العمر و تاکید بر اهمیت ضرورت توجه به این موضوع توسط نمایندگان و سایر ساختارهای آموزشی ذیربط؛
- فراهم کردن زمینه ای برای مباحثه و مبادله موثر عقاید و تجربیات بین نمایندگان مجالس کشورهای جنوب و غرب آسیا در خصوص موانع و چالش های مربوط به سیاستگذاری و قانونگذاری به منظور توسعه یادگیری مادام العمر و ارائه راه حل ها برای مشکلات موجود؛
- افزایش دانش قانونگذاران در خصوص اهمیت و نقش فناوری اطلاعات و ارتباطات در توسعه آموزش برای همه و یادگیری مادام العمر در سطح جهان، و
- تقویت همکاری منطقه ای و بین المللی در توسعه و ارتقای یادگیری مادام العمر.

محورهای کارگاه :

- شفاف سازی مفهوم، اهمیت و تاریخچه یادگیری مادام العمر و نقش مجالس و ساختارهای قانونگذاری در ارتقای یادگیری مادام العمر؛
- روش ها و سازوکارهای قانونگذاری برای توسعه و ارتقای یادگیری مادام العمر؛
- نقش فناوری های ارتباطات و اطلاعات، دسترسی همگان به آموزش ابتدایی و پایه، آموزش مهارت های زندگی و یادگیری مادام العمر، و
- تجربیات موفق ملی، منطقه ای و بین المللی در قانونگذاری به منظور توسعه و اصلاح یادگیری مادام العمر.

نتایج مورد انتظار

- افزایش آگاهی نمایندگان مجالس در خصوص یادگیری مادام العمر و لزوم ارتقاء و توسعه یادگیری مادام العمر؛

- تعیین و شفاف سازی اصول و روش های توسعه و ارتقای یادگیری مادام العمر در مجالس کشورهای عضو FASPPED در جنوب و غرب آسیا؛
- کمک به تقویت سازوکارهای مورد نیاز برای کاهش چالش های قانونگذاری بین کشورهای جنوب و غرب آسیا به منظور دستیابی به یادگیری مادام العمر؛
- ظرفیت سازی برای تهیه و تصویب قوانین به منظور گسترش و ارتقای یادگیری مادام العمر از طریق ابزارهایی نظیر فناوری های ارتباطات و اطلاعات در مجالس کشورهای عضو FASPPED.

برگزار کنندگان:

- مجلس شورای اسلامی ایران
- کمیسیون ملی یونسکو در ایران
- دفتر منطقه ای آسیا و اقیانوسیه یونسکو در زمینه آموزش در بانکوک
- دفتر منطقه ای یونسکو در تهران
- وزارت آموزش و پرورش

شرکت کنندگان :

- نمایندگان مجالس کشورهای عضو FASPPED در جنوب و غرب آسیا
- نمایندگان و متخصصان یونسکو
- ناظرینی از کشورهای عضو کمیته اجرایی FASPPED
- مدرسان کارگاه

هزینه های شرکت در کارگاه:

- جمهوری اسلامی ایران هزینه های ذیل را پرداخت خواهد کرد:
- یک نماینده مجلس از کشورهای جنوب و غرب آسیا (بنگلادش، سریلانکا، مالدیو، نپال، بوتان، هند، افغانستان، و پاکستان)
 - نمایندگان و متخصصان یونسکو، و
 - مدرسان کارگاه
- این پرداخت شامل هزینه بلیط رفت و برگشت هواپیما (اقتصادی)، اقامت و خوراک و جابجایی داخلی برای حداکثر سه نفر

نکته: صدور ویزا برای تمامی شرکت کنندگان رایگان می باشد

تاریخ: شنبه، ۲۸ آوریل ۲۰۱۲

مکان: ج.ا. ایران، تهران، مجلس شورای اسلامی

شرایط شرکت:

علاقمندان به شرکت در کارگاه لازم است معرفی نامه خود را تا قبل از تاریخ ۲۸ آذرماه ۱۳۸۹، به دبیرخانه FASPPED به آدرس زیر ارسال نمایند. معرفی نامه ها باید رسماً به امضای مجاس کشورهای عضو FASPPED رسیده باشد.

آدرس دبیرخانه FASPPED:

دکتر علی عباسپور تهرانی فرد

رئیس کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس شورای اسلامی ایران و رئیس کمیته برگزاری دومین مجمع عمومی

FASPPED

ایران، تهران، میدان بهارستان، مجلس شورای اسلامی

تلفن: ۳۹۹۳۲۰۴۲ و ۳۳۴۴۰۰۶۵

فاکس: ۳۳۴۴۰۰۶۶ و ۳۳۴۴۰۰۳۹

ایمیل: info@faspped.com

ضمیمه ۲: برنامه کار کارگاه

کارگاه قانونگذاری برای ارتقای یادگیری مادام العمر برای نمایندگان مجالس کشورهای عضو مجمع

عمومی نمایندگان مجالس کشورهای آسیا و اقیانوسیه در زمینه آموزش (FASPPED)

(۹ اردیبهشت ۱۳۹۱)

زمان	سخنران	موضوع
۸:۴۰		تلاوت قرآن و پخش سرود

		جلسه افتتاحیه
۸:۴۵	آقای دکتر علی عباسپور فرد تهرانی - رئیس کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس شورای اسلامی ایران و رئیس کمیته برگزاری دومین کنفرانس مجمع نمایندگان مجالس آسیا و اقیانوسیه در زمینه آموزش	
۸:۵۰	آقای دکتر محمدرضا سعیدآبادی- دبیرکل کمیسیون ملی یونسکو	
۸:۵۵	خانم تاریا ویرتانن- رئیس دفتر منطقه ای یونسکو در تهران	
		جلسات کاری
		جلسه اول : مجالس و ارتقای یادگیری مادام العمر
۹:۰۰	آقای دکتر علی عباسپور فرد تهرانی- رئیس کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس شورای اسلامی ایران و رئیس کمیته برگزاری دومین کنفرانس مجمع نمایندگان مجالس آسیا و اقیانوسیه در زمینه آموزش	مقدمه ای بر یادگیری مادام العمر، نقش مجالس در ظرفیت سازی برای یادگیری مادام العمر
		جلسه دوم: یونسکو و ظرفیت سازی در یادگیری مادام العمر
۹:۲۰	آقای دکتر جین یانگ- مدیر برنامه خط مشی و حاکمیت یادگیری مادام العمر، موسسه یادگیری مادام العمر یونسکو	ظرفیت سازی و گسترش خط مشی مربوط به یادگیری مادام العمر
۹:۴۵	آقای دکتر عبدالحکی م، مشاور آموزشی و هماهنگ کننده برنامه آموزش برای همه آسیا و اقیانوسیه، از دفتر یونسکو در بانکوک	لزوم توجه به یادگیری مادام العمر در سیاستگذاری های آموزشی و ادغام آن در قوانین مربوطه
۱۰:۳۰		پذیرائی
		جلسه سوم: یادگیری مادام العمر در منطقه جنوب و غرب آسیا
۱۱:۰۰	آقای عباس صدری، رئیس دفتر منطقه ای آیسسکو در تهران	آیسسکو و یادگیری مادام العمر در منطقه جنوب و غرب آسیا
۱۱:۲۰		بحث و تبادل نظر توسط اعضای مجالس کشورهای عضو فاسپد (بنگلادش، سریلانکا، مالدیو، نپال، بوتان، هند، افغانستان، و پاکستان)
۱۲		ناهار و نماز

		جلسه چهارم: تجربیات موفق ایران در زمینه یادگیری مادام العمر
۱۰/۱۵	آقای مهندس نوید، دبیرشورای عالی آموزش، وزارت آموزش و پرورش	یادگیری مادام العمر در اسناد تحولی آموزش و پرورش جمهوری اسلامی ایران
۱۴:۲۰	آقای دکتر رجبعلی برزویی، معاون آموزشی دانشگاه جامع علمی- کاربردی	استقرار نظام " آموزش مهارتی و فنی در نظام آموزش عالی ایران، مطابق با رویکرد حمایت از سرمایه، تولید و کار
۱۴:۴۰	آقای دکتر علیرضا مصداقی نیا، معاون سلامت وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی	تجربیات موفق جمهوری اسلامی ایران در سواد سلامت عمومی و خود مراقبتی
۱۵:۰۰	آقای دکتر عزیز حبیبی، معاون آموزشی سازمان آموزش فنی و حرفه ای	رویکرد جدید به نظام آموزش مهارتی در جمهوری اسلامی ایران
۱۰/۳۰		بحث آزاد بین نمایندگان، سیاستگذاران، محققان و متخصصان یونسکو
۱۲/۳۰		جلسه اختتامیه: جمع بندی مباحث و توصیه ها
۱۴/۴۵		پذیرائی

ضمیمه ۳: فهرست شرکت کنندگان در کارگاه

مجلس شورای اسلامی ایران

آقای دکتر علی عباسپور تهرانی رئیس کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس شورای اسلامی و رئیس
کمیته علمی برگزاری دومین کنفرانس مجمع در ایران
محمد نوروزی

امور بین الملل مجلس

آقای سید مرتضی رضویانی رئیس اداره مجامع پارلمانی بین المللی

مرکز پژوهش های مجلس

خانم محبوبه محمد علی پژوهشگر مرکز

آقای حسین اسماعیل زاده پژوهشگر

مجالس کشورهای جنوب و غرب آسیای عضو FASPPED

مجلس مالدیو

آقای ابراهیم رشید نماینده

آقای محمد رشید نماینده

مجلس بوتان

آقای شی وانگ جاکمی نماینده

وزارت آموزش و پرورش

پژوهشگاه مطالعات آموزش و پرورش

خانم شهرناز بخشعلی زاده کارشناس پژوهش

آقای علاء الدین کیا

آقای بهنام حکمتی

آقای مرتضی پورموسی

نسربین حقگو کارشناس

بیژن دارایی

خانم شهره حسین پور

آقای عبدالعظیم حکیمی مدیر پژوهشگاه

آقای اکبر محمدی

نورعلی قربانی کارشناس مسئول فناوری

خانم میترا بحیرائی

خانم مریم السادات آقایی

مرکز امور بین الملل و مدارس خارج از کشور

خانم فاطمه بزرگ سهرابی کارشناس مرکز

معاونت آموزش ابتدایی

خانم دکتر رخساره فضلی مشاور معاونت

آقای بهمن قره داغی کارشناس

خانم سحر زنده دل کارشناس مسئول

آقای حسین چاپک کارشناس مسئول

معاونت آموزش متوسطه

آقای سید محسن حسینی ارسنجانی مشاور معاونت

شورای عالی آموزش و پرورش

آقای مهندس نوید دبیر شورای عالی آموزش و پرورش
خانم عفت بلوسی دبیر کمیسیون برنامه های درسی و تربیتی
خانم شعله باجول زاده کارشناس
آقای مجید رعنائی رئیس گروه تدوین و ارزشیابی
آقای شاپور محمدزاده عضو دبیرخانه

سازمان پژوهش و برنامه ریزی آموزشی

آقای محمد تقی زائری

وزارت امور خارجه

خانم فیروزه حمدی نیا
آقای مهدی ترابی مترجم

وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

آقای دکتر مصدقی نیا معاون بهداشت
خانم دکتر رخشانی مدیرکل دفتر آموزش و ارتقای سلامت

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

موسسه پژوهش و برنامه ریزی آموزش عالی

آقای دکتر مسعود هادیان دهکردی رئیس موسسه
آقای احمد حیدری عبدی مدیر گروه برنامه ریزی آموزش عالی
آقای دکتر یعقوب انتظاری مدیر گروه اقتصاد
آقای دکتر یزدان ابراهیمی هیات علمی
آقای محمد جواد صالحی هیات علمی

دانشگاه جامع علمی کاربردی

آقای رجبعلی برزوئی معاون آموزشی

خانم سیما چعبی ویسی نژاد مدرس و عضو هیات علمی دانشگاه

سازمان آموزشی علمی و فرهنگی کشورهای اسلامی (آیسسکو)

دفتر منطقه ای آیسسکو در تهران

آقای عباس صدری رئیس
خانم پریا الوند

دانشگاه فرهنگیان

آقای حسن رحیمی رئیس سازمان سنجش
آقا حسین قربانیان مدیر طرح و سنجش

سازمان آموزش فنی و حرفه ای کشور

آقای دکتر عزیز حبیبی معاون آموزش
آقای علی موسوی مدیرکل آموزش
آقای حمید ارواحی معاون دفتر آموزش روستایی

سازمان آموزشی ، علمی و فرهنگی ملل متحد (یونسکو)

دفتر منطقه ای آموزش یونسکو در بانکوک

آقای عبدالحکیم مشاور آموزشی و هماهنگ کننده برنامه آموزش برای همه در آسیا و اقیانوسیه

موسسه یادگیری مادام العمر یونسکو

آقای جین یانگ متخصص برنامه آموزش

دفتر منطقه ای یونسکو در تهران

خانم تاریا ویرتانن رئیس دفتر منطقه ای
خانم فاطمه ضرابی کارشناس واحد آموزش

کمیسیون ملی یونسکو در ایران

آقای دکتر محمدرضا سعیدآبادی دبیر کل کمیسیون ملی
خانم دکتر محدثه محب حسینی رئیس بخش آموزش

خانم مهرناز پیروزنیک مسئول بخش ترجمه
خانم زهرا پورهادی کارشناس بخش آموزش